Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 2001–2002

28 013 Wijziging van belastingwetten c.a. (Belastingplan 2002-I Arbeidsmarkt en inkomensbeleid)

Nr. 5

VERSLAG

Vastgesteld 19 oktober 2001

De vaste commissie voor Financiën[1], belast met het voorbereidend onderzoek van bovenstaand wetsvoorstel, heeft de eer als volgt verslag uit te brengen van haar bevindingen.

Onder het voorbehoud dat de regering de vragen en opmerkingen in dit verslag afdoende zal beantwoorden, acht de commissie hiermee de openbare behandeling van het voorstel van wet voldoende voorbereid.

1. Algemeen

1.1 Inleiding

De leden van de PvdA-fractie hebben met belangstelling kennis genomen van de vijf wetsvoorstellen tot wijziging van de belastingwetten c.a. (hierna: Belastingplan 2002). Er is naar het oordeel van deze leden sprake van een ambitieus pakket met opnieuw een aanzienlijk en gerichte lastenverlichting.

Deze leden betuigen hun erkentelijkheid voor de tijdige indiening van de wetsvoorstellen bij de Kamers hetgeen een gedegen wetsbehandeling zonder grote tijdsdruk mogelijk maakt. In de inleiding van het eerste deel van het Belastingplan wordt een goed overzicht geboden van het totale pakket. Het totale pakket bevat opnieuw een forse lastenverlichting van 1,25 miljard euro met name gericht op arbeidsparticipatie, mede ter bestrijding van arbeidsmarktknelpunten, de aanpak van de armoedeval en verbetering van het ondernemersklimaat. De keuze van deze prioriteiten wordt door de PvdA gedeeld. Wel zullen de leden van de PvdA-fractie daarbij nadrukkelijk kijken naar de mate waarin alle inkomensgroepen in redelijke mate delen in de koopkrachtverbetering die in dit eerste deel van het Belastingplan in het vooruitzicht wordt gesteld. Op de uitwerking van de lastenverlichting in de sfeer van de onderneming en de auto zullen we uitgebreid terugkomen in het schriftelijk verslag bij de overige delen van het Belastingplan.

De leden van de fractie van de PvdA zijn zeer ongelukkig met de procedure die de regering volgt ten aanzien van het introduceren van een

[1] Samenstelling:
Leden: Witteveen-Hevinga (PvdA), Rosenmöller (GroenLinks), Van Gijzel (PvdA), voorzitter, Voûte-Droste (VVD), Noorman-den Uyl (PvdA), Giskes (D66), Kamp (VVD), Marijnissen (SP), Crone (PvdA), Van Dijke (ChristenUnie), Bakker (D66), De Vries (VVD), Hofstra (VVD), De Haan (CDA), ondervoorzitter, Stroeken (CDA), Van Beek (VVD), Balkenende (CDA), Vendrik (GroenLinks), Remak (VVD), Wijn (CDA), Kuijper (PvdA), Dijsselbloem (PvdA), Bolhuis (PvdA), Slob (ChristenUnie), Cörüz (CDA).
Plv. leden: Koenders (PvdA), Harrewijn (GroenLinks), Duijkers (PvdA), Balemans (VVD), Van Oven (PvdA), Schimmel (D66), Klein Molekamp (VVD), De Wit (SP), Vacature (PvdA), Hoekema (D66), Van Walsem (D66), Wilders (VVD), Blok (VVD), Dankers (CDA), Hillen (CDA), Weekers (VVD), De Pater-van der Meer (CDA), Rabbae (GroenLinks), Hessing (VVD), Van den Akker (CDA), Timmermans (PvdA), Hindriks (PvdA), Smits (PvdA), Van der Vlies (SGP), J. Ten Hoopen (CDA).

KST56348
ISSN 0921 - 7371
Sdu Uitgevers
's-Gravenhage 2001

aantal nieuwe beleidsinstrumenten. Zij achten het wenselijk dat, alvorens nieuwe instrumenten op het terrein van arbeidsparticipatie in een Belastingplan vorm krijgen, een beleidsinhoudelijk debat heeft plaats gevonden tussen de betrokken bewindslieden van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en de vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid, waarbij van de zijde van de Kamer de voorgenomen beleidsinzet van een oordeel kan worden voorzien. Een dergelijk debat heeft, zeer tot de spijt van deze leden, niet plaatsgevonden over o.a. de toetrederskorting en de premiekortingen voor arbeidsgehandicapten. Aangezien het hier om ingrijpende beleidsveranderingen gaat, had de beleidsvoorbereiding in wisselwerking met de Kamer moeten plaatsvinden. Nu dit niet is gebeurd, vinden deze leden het gewenst tenminste over deel V van het Belastingplan een afzonderlijk wetgevingsoverleg te voeren en deel I, waar het de toetrederskorting betreft, te betrekken bij een algemeen overleg met de bewindslieden van SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID over het Plan van aanpak herintreders op 7 november aanstaande, dus voorafgaand aan de plenaire behandeling van het Belastingplan als geheel. Deze leden spreken de wens uit dat de gevolgde procedure in komende jaren niet wordt herhaald.

De leden van de VVD-fractie hebben met belangstelling kennis genomen van het onderhavige wetsvoorstel. Zij hebben nog een aantal opmerkingen en vragen.

De leden van de CDA-fractie hebben kennisgenomen van het wetsvoorstel. Zij wensen nog een aantal vragen te stellen en opmerkingen te plaatsen. Wat de leden van de CDA-fractie direct opvalt, is het omvangrijke en instrumentele karakter van het belastingwetgevingpakket 2002. Als gevolg van de invoering van de Wet op de Inkomstenbelasting 2001 was het jaar 2001 in fiscale zin zeer woelig. Genoemde leden proefden in de praktijk behoefte aan rust in ieder geval voor het volgende jaar. Voor ons echter ligt maar liefst weer zevenenzeventig pagina's aan wettekst. Deze leden vragen zich af of zoveel wettekst wel nodig is. Beseft de regering wel dat niet al het overheidsbeleid met behulp van fiscaliteit te realiseren is?
De leden van de CDA-fractie constateren dat verreweg het grootste gedeelte van de gegeven lastenverlichting wordt ingezet om de slogan «werk, werk, werk» waar te maken. Zoals bekend denken genoemde leden wat genuanceerd over deze benadering. De leden van de CDA-fractie streven niet zo zeer naar een zo hoog mogelijke arbeidsparticipatie, maar naar een optimale arbeidsparticipatie. Niet iedereen kán werken, en niet iedereen hoeft te werken.

De leden van de D66-fractie heeft met de gebruikelijke belangstelling kennisgenomen van de wijziging van enkele belastingwetten. Deze leden vinden de opzet van het fiscale pakket rond vijf thema's zeer overzichtelijk en complimenteren het kabinet met het vroege tijdstip waarop het geheel aan de kamer is aangeboden. Bij onderhavig voorstel dat het thema arbeidsmarkt en inkomensbeleid heeft meegekregen hebben deze leden een aantal vragen en opmerkingen.

De leden van de fractie van GroenLinks hebben met meer dan gemiddelde belangstelling, doch tevens met gemengde gevoelens kennis genomen van de fiscale voorstellen van het kabinet voor het jaar 2002. Zij merken op dat de totale lastenverlichting die de regering voor 2002 realiseert met het geheel der belastingvoorstellen ter waarde van 1,3 miljard euro, niet op steun van deze leden kan rekenen. Waarom heeft de regering niet nadrukkelijker de route van lastenverschuiving onderzocht, zo vragen deze leden. Ook tijdens de jongste Algemene Financiële Beschouwingen waagden de bewindslieden van Financiën zich niet aan een fundamentele

onderbouwing van de noodzaak van verdere lastenverlichting. De leden van de fractie van GroenLinks vragen beide bewindslieden met klem alsnog deze onderbouwing te geven. Daarbij vragen zij de bewindslieden twee aspecten in hun beantwoording te betrekken. In de eerste plaats vindt de lastenverlichting in 2002 plaats tegen de achtergrond van een periode waarin opeenvolgende lastenverlichtingsoperaties hebben plaatsgevonden. Onder twee paarse kabinetten is de totale lastenverlichting reeds opgelopen richting 30 miljard gulden. Wordt het geen tijd voor pas op de plaats? Zo nee, waarom niet?
Ten tweede mag voor 2002 een verslechtering van het budgettaire beeld, zoals neergelegd in de Miljoenennota 2002, worden verwacht. Afgezien van de dreiging van overschrijding van het uitgavenkader, is op deze plaats speciaal de inkomstenontwikkeling van belang. Deze leden vragen met klem om nader inzicht in de ontwikkeling van het EMU-saldo, dat in de boeken op 1% BBP staat. Dit overschot kan fors dalen als gevolg van de groeivertraging, waarop de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid middels een uitgelekt, «alerterend knutselwerkje», zo begrijpen deze leden, heeft gespeculeerd. Acht de regering het, naar haar eigen maatstaven gemeten, nog steeds verantwoord om in het licht van deze verwachting het omvangrijke lastenverlichtingspakket te continueren, ja zelfs de ruimte te geven voor uitvoering van de motie-Crone c.s. waarmee op het terrein van de lastenverlichting nog een tandje wordt bijgezet? Uitvoering van deze motie gaat rechtstreeks ten koste van aflossing van de staatsschuld. Past dat in de prioriteitsstelling van het kabinet?

De leden van de fractie van GroenLinks betreuren dat het kabinet niet veel nadrukkelijker uitgaat van lastenverschuiving, waarbij ook een serieuze toepassing van het uitgangspunt van variabilisatie van de belasting op de auto inhoud krijgt. Op dit punt verlangen deze leden nog steeds naar onverkorte uitvoering van het regeerakkoord, zij komen daarop terug bij Belastingplan III. Op deze plaats zien zij graag de algemene vraag beantwoord: vanwaar de terughoudendheid rond lastenverschuiving? De tegenbegroting van GroenLinks bevat vele voorstellen, die de regering zouden moeten aanspreken. Mogen deze leden alsnog de gevraagde reactie van de staatssecretaris op het daarin gepresenteerde lastenbeeld ontvangen?

Het thema der belastinguitgaven heeft de warme belangstelling van de leden van de fractie van GroenLinks. Ook de Raad van State maakt hier opmerkingen over het ventiel van de Zalmnorm. Deze leden zien in de kritische opmerkingen van de Raad een aansporing opnieuw hun aanbeveling voor een apart uitgavenkader voor belastinguitgaven aan het kabinet te doen. Wat belet het kabinet deze stap te zetten, nu zijzelf wederom enige ervaring heeft opgedaan met het openzetten van dit ventiel?
Deze suggestie wint naar de opvatting van de leden van de fractie van GroenLinks aan betekenis in het licht van het belastingplan 2002. Want moet uit de voorliggende voorstellen voor fiscalisering van een aantal subsidies – afgezien van vernieuwde toepassing en vormgeving van deze subsidies – worden geconcludeerd dat de fiscaliteit als het ware weer een stap verder uitgroeit tot het centrale instrument voor het voeren van arbeidsmarkt(- en inkomens)beleid? Zo ja, kan in dat geval geschetst worden welke andere opties voor omzetting in beeld zouden kunnen komen? De leden van de fractie van GroenLinks zouden dit overigens toejuichen onder de conditie dat het VBTB-regime (in combinatie met een uitgavenkader) voluit van toepassing is op deze belastinguitgaven.
De kritische opmerkingen van de Raad over doelmatigheid en doeltreffendheid van de voorgenomen (verhoging van) fiscale kortingen ondersteunen de leden van GroenLinks.

De leden van de fractie van de ChristenUnie hebben met instemming kennisgenomen van het feit dat de regering het Belastingplan 2002 heeft opgesplitst in vijf verschillende wetsvoorstellen. Ze herinneren de regering eraan dat de toenmalige GPV en RPF-fracties in de voorgaande jaren herhaaldelijk hebben gepleit voor een meer thematische opdeling in verschillende wetsvoorstellen en zijn blij dat de regering nu ook tot dit inzicht is gekomen.
De leden van de fractie van de ChristenUnie menen dat terecht door de Raad van State wordt opgemerkt dat ook de voorliggende fiscale maatregelen dienstbaar moeten zijn aan de uitvoering van de afspraken over controle over overheidsuitgaven, intoming van de inflatie en versnelling van de staatsschuldverlichting (ECOFIN, 15 juni 2001), en dat, gezien het belang van die afspraken, daar in het belastingstelsel 2001 meer op in kan worden gegaan.

1.2 Doorschuiffaciliteit

In de motie Hindriks/De Vries (Kamerstukken II, 2000/2001, 27 209, nr. 20) is aangedrongen op het verruimen van de doorschuiffaciliteit, met name ten behoeve van werknemers die drie jaar of langer reeds in dienst van het bedrijf zijn, op het moment van de bedrijfsovername, zo merken de leden van de PvdA-fractie op. Dit verzoek van de zijde van de Kamer dateert van eind 2000. Wanneer kan de Kamer deze nu definitief verwachten? Waarom is er niet voor gekozen, in afwachting van de nadere inventarisatie, voor bedoelde categorie werknemers alvast een regeling te bieden in het nu voorliggende Belastingplan? Een dergelijke regeling zou kunnen worden omgeven door waarborgen zoals een verplichte continuatie van het bedrijf gedurende een aantal jaren. Kan worden aangeven wat het budgettaire effect zou zijn van een dergelijke verruiming van de doorschuiffaciliteit?

De leden van de VVD-fractie vragen de regering iets concreter te zijn wanneer zij de Tweede Kamer zal informeren omtrent de uitvoering van genoemde de motie Hindriks/De Vries. De VVD stelt het op prijs als dit nog in 2001 zal geschieden. Graag een concrete toezegging.

Ook de leden van de CDA-fractie vragen wanneer kan de Kamer de voorstellen met betrekking tot de flexibilisering van de doorschuiffaciliteit tegemoet kan zien?

De leden van de fractie van D66 hopen dat de Kamer nog voorafgaande aan de behandeling van het Belastingplan 2002 geïnformeerd kan worden over alternatieven voor de doorschuiffaciliteit. Deze leden verwijzen naar het bij de behandeling van de Wet ondernemerspakket 2001 (helaas verworpen) amendement Giskes/Reitsma (27 209, nr. 24) dat had moeten bewerkstelligen dat ook werknemers die drie jaar of langer in de onderneming werkzaam zijn bij overname van de onderneming van de doorschuiffaciliteit gebruik kunnen maken. De D66-fractie zou graag zien dat een en ander nog voor 1 januari 2002 gerealiseerd zou kunnen worden.

1.3 Steekpenningen

De leden van de fractie van de PvdA steunen de inzet van het de regering inzake de weigering van aftrek bij vermoeden van steekpenningen en zien een wetsvoorstel graag spoedig tegemoet.

De leden van de VVD-fractie wachten met spanning het wetsvoorstel af.

De leden van de D66-fractie verzoeken de regering toe te lichten waarom een maatregel gericht op het verder beperken van de aftrekbaarheid van

steekpenningen niet in onderhavig wetsvoorstel is meegenomen en dan per 1 januari 2002 had kunnen ingaan.

1.4 Cultureel en sociaal-ethisch beleggen

Bij de uitwerking van de ministeriële regeling sociaal-ethische projecten is in de Kamer, onder meer van de zijde van de PvdA-fractie, aandacht gevraagd voor de relatie met de wetgeving inzake financiële en beleggingsinstellingen. Het ging hierbij met name om de vraag of de sociaal-ethische beleggingsfondsen, met projecten over de gehele wereld, aan dezelfde criteria kunnen worden gehouden als «reguliere» beleggingsfondsen. De leden van de PvdA-fractie vragen of al kan worden aangegeven op welke wijze het kabinet hiermee in de ministeriële regeling denkt om te gaan. De Regeling cultuurprojecten zal nog dit jaar in werking treden. Maar zal de regeling ook dit jaar nog betekenis kunnen krijgen voor betrokken fondsen, instellingen en culturele beleggers?

De leden van de VVD-fractie vragen of het kabinet bereid is de ministeriële regeling inzake sociaal-ethisch beleggen voor de publicatie aan de Tweede Kamer voor te leggen? Alsmede de ministeriële regeling inzake cultureel beleggen?

De leden van de D66-fractie verzoeken het kabinet om de ministeriële regelingen nog voorafgaande aan de behandeling van het Belastingplan 2002 aan de Kamer te doen toekomen.

De leden van de fractie van GroenLinks vragen naar de laatste stand van zaken rond de uitwerking van de vrijstelling in Box III voor sociaal-ethische beleggingen. Is de herhaaldelijk gevraagde oplossing gevonden voor de belemmeringen die Oiko-credit lijkt te ondervinden bij toepassing van de eerdere voorlopige regels? Wanneer kan de Kamer een concept van de ministeriële regeling ontvangen?

1.5 Verlofsparen

De motie Giskes (Kamerstukken II, 2000/2001, 27 030, nr. 15), ingediend bij de behandeling van het vierde deel van het Belastingplan 2000 en mede-ondertekend door de fractie van de Partij van de Arbeid, verzocht de regering de fiscale regeling voor verlofsparen nader te bezien en de resultaten daarvan uiterlijk bij het Belastingplan 2002 in de vorm van concrete voorstellen aan de Kamer voor te leggen. Een van de overwegingen was de constatering dat de geboden regeling voor velen nauwelijks een financiële verbetering zou betekenen. De regering geeft nu aan dat het bieden van een extra financiële prikkel voor verlofsparen niet wenselijk is, mede in relatie tot de in het onderhavige wetsvoorstel opgenomen maatregelen tot bevordering van de arbeidsparticipatie. Kan deze stelling nader worden onderbouwd? Wordt hier bedoeld dat het bieden van faciliteiten voor verlofsparen en het stimuleren van arbeidsparticipatie strijdig zijn? In reactie op de tweede overweging van de motie, namelijk de vraag wat de meerwaarde was van een fiscale regeling voor tijdsparen, stelt de regering nu voor de ervaringen in de praktijk tot medio 2002 te bezien en voor het zomerreces 2002 de Kamer te informeren. Wat zijn de ervaringen in de sinds januari 2001 afgesloten CAO's op dit punt, zo vragen de leden van de fractie van de PvdA?

De regering acht – mede in relatie tot de in dit wetsvoorstel opgenomen maatregelen ter bevordering van de arbeidsparticipatie – een extra prikkel voor het verlofsparen niet wenselijk. De relatie tussen verlofsparen en het bevorderen van de arbeidsparticipatie komt de leden van de CDA-fractie onlogisch voor. Zij verlangen derhalve een nadere toelichting.

De leden van de D66-fractie betreuren het dat de regering een financiële prikkel voor verlofsparen niet wenselijk acht. Zij verzoeken de regering toe te lichten welke (kennelijke negatieve) relatie het ziet in maatregelen tot het bevorderen van de arbeidsparticipatie, gericht op nieuwe toetreders in het arbeidsproces, en financiële prikkels voor verlofsparen gericht op deelnemers aan het arbeidsproces. Onderhavige maatregelen staan in hun uitwerking toch niet haaks op elkaar? De leden van deze fractie vragen zich zelfs af of het bestaan van goede verlofspaarmiddelen de drempel voor toetreding tot de arbeidsmarkt niet helpt verlagen en vragen het kabinet hierop in te gaan. Wat betreft de financiële prikkel voor verlofsparen, waarbij ten hoogste 10% van het brutoloon kan worden ingehouden en gespaard op een geblokkeerde rekening, heeft de D66-fractie indertijd aangevoerd dat de financiële regeling nauwelijks een verbetering betekent, omdat nog maar valt te bezien of over het gespaarde geld ook daadwerkelijk minder belasting zal worden afgedragen en er voorts over de renteaangroei van het gespaarde geld volgens progressief tarief in Box-I belasting wordt geheven. De leden van de D66-fractie hadden graag gezien dat de regering op deze financiële knelpunten nader zou zijn ingegaan. Wat is het budgettair effect van het invoeren van een tax-credit voor verlofsparen van 20% en wat is het budgettair effect indien de vermogensaangroei van het verlofsparen vrijgesteld wordt van belastingheffing in Box I , zo vragen deze leden.

2. Arbeidsmarkt en armoedeval

2.1 Algemeen

2.2 Arbeidsmarkt en arbeidsparticipatie

De leden van de PvdA-fractie menen dat in het Belastingplan 2002 terecht door de regering veel wordt geïnvesteerd in het verhogen van de arbeidsparticipatie. Dit is noodzakelijk om de economische motor draaiende te houden. Evenzeer draagt het bij aan de sociale participatie. Het verhogen van de arbeidsparticipatie dient feitelijk drie achterliggende doelen. Het eerste doel is het oplossen van oplopende knelpunten op de Nederlandse arbeidsmarkt, ten tweede het bevorderen van de economische zelfstandigheid van vrouwen en ten derde is een hogere arbeidsparticipatie gewenst in het licht van de vergrijzing.
De regering benadrukt terecht dat de huidige arbeidsmarktsituatie vooral vraagt om een stimulering van het arbeidsaanbod. Toch worden ook een aantal maatregelen genomen die zich richten op de vraagzijde. De leden van de fractie van de PvdA stellen met instemming vast dat ook in de budgettaire effecten het zwaartepunt nadrukkelijk op lastenverlichting voor werknemers ligt.
De maatregelen richten zich in het bijzonder op twee onderscheiden groepen. De toetreders (incl. herintreders) en de ouderen op de arbeidsmarkt. Voor de groep toetreders wordt een nieuwe heffingskorting gecreëerd, de combinatiekorting verhoogd, de leeftijdsgrens in de aanvullende alleenstaande ouderkorting verhoogd van 12 naar 16 jaar en een afdrachtkorting voor werkgevers van herintreders geïntroduceerd. De leden van de PvdA-fractie hechten er waarde aan hier te stellen dat de voorstellen van de regering onvoldoende onderscheid maken tussen toetreders die vanuit een uitkeringssituatie komen en de overige toetreders. Zowel in gekozen instrumentarium als in de hoogte van de financiële incentives is dat onderscheid naar de mening van deze leden wel gewenst.
Voor het stimuleren van ouderenparticipatie wordt de arbeidskorting boven de 58 jaar verhoogd, de mogelijkheid gecreëerd van een belastingvrije bonus vanaf 58 jaar en ook hier een afdrachtkorting voor de werkgever op de WAO-premies.

Bij de herziening van het belastingstelsel, is met het oog op het aantrekkelijker maken van de overgang van niet naar wel werken, de arbeidskorting geïntroduceerd. De D66-fractie verzoekt de regering toe te lichten waarom deze faciliteit thans als onvoldoende wordt beschouwd en weer nieuwe instrumenten worden bedacht. Ook ziet deze fractie graag geadstrueerd wat volgens het kabinet de ideale hoogte van de arbeidskorting is, gezien het feit dat deze steeds met kleine stapjes wordt verhoogd zonder dat precies duidelijk is waar de omvang van deze verhogingen op stoelen.

De leden van de PvdA-fractie merken op dat de fiscale maatregelen ten behoeve van toetreders of herintreders reeds werden aangekondigd in het Plan van Aanpak herintredende vrouwen (Kamerstukken II, 2000/2001, 27 853, nr. 1). De centrale doelstelling van dat plan is het verhogen van de arbeidsparticipatie van vrouwen tot 65% in 2010. Een belangrijk deel van de beoogde toename wil de regering realiseren door een extra instroom van herintreders. De leden van deze fractie zijn verheugd over de ambitie die de regering op genoemde onderwerpen toont in het voorliggende Belastingplan 2002.
Het bevreemdt de leden van de PvdA-fractie dat de regering als het om de toetrederskorting gaat ambitie toont, maar voor het overige weinig nieuwe maatregelen neemt om toetreding voor herintreders te bevorderen. De leden van deze fractie vinden dat een en ander niet in balans is. Mede om die reden zijn deze leden voornemens de voorstellen van dit Belastingplan te betrekken bij een algemeen overleg van de vaste commissie voor SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID over het Plan van aanpak herintreders op 7 november a.s. Is de regering bereid de hier gestelde vragen vóór die datum te beantwoorden?
De analyse van wensen en belemmeringen van herintreders in het genoemde Actieplan en in het Belastingplan 2002 is helaas beknopt. Zij wordt in belangrijke mate ontleend aan een onderzoek van de FNV van eind 2000 (Terug van weggeweest, een onderzoek naar de positie van herintreders op de arbeidsmarkt, FNV, Amsterdam oktober 2000). De leden van de PvdA-fractie zullen, mede aan de hand van bedoeld FNV-onderzoek, nadere vragen stellen over het door de regering gekozen instrumentarium alsmede over de gekozen doelgroepen, criteria en verdere vormgeving.
In het begin juli dit jaar aan de Kamer aangeboden Plan van aanpak kondigde het kabinet voor dit najaar drie onderzoeken aan naar de omvang en samenstelling van het potentieel aan herintredende vrouwen, hun wensen en de belemmeringen die zij ervaren om weer aan het werk te gaan. Kan de Kamer deze onderzoeken tegemoet zien vóór de behandeling van het Belastingplan 2002?
Gaan de aanvullende onderzoeken over herintreders in op voorkeuren van herintreders en het onderliggende uitgangspunt van het kabinet dat financiële motieven de belangrijkste belemmering vormt voor herintreders om niet te gaan werken? Gaan de onderzoeken in op andere mogelijke effecten van de toetrederskorting? Ondersteunen deze onderzoeken de beleidsoptie van de toetrederskorting? Zo ja, op welke wijze?

In het wetsvoorstel wordt afwisselend gesproken over de toetrederskorting en de heffingskorting herintreders. De leden van de PvdA-fractie vragen of hiervoor een logische verklaring is?
Op welke maatregelen wordt precies gedoeld die eerder zijn getroffen in de fiscale en sociale zekerheidssfeer, vragen deze leden. Hoe wordt uitvoering gegeven aan de overige onderdelen van de motie Bussemaker/Schimmel?

De toetrederskorting lijkt gestoeld op de aanname dat financiële overwegingen voor veel vrouwen de reden zijn dat zij niet werken. De leden van de PvdA-fractie vragen of de regering kan aangeven waarom zij denkt dat

de extra inkomsten doorslaggevend zullen zijn in de toetreding van herintreders. Voor hoeveel potentiële herintreders geldt dit en wat is het karakter en de omvang van de financiële belemmeringen? Voor welke percentages gelden overwegend andere belemmeringen voor herintreders? Kan het bedrag van maximaal 2723 euro nader worden onderbouwd? Wat wordt hier precies bedoeld met maximaal? In welke gevallen wordt het maximale bedrag toegepast en in welke gevallen kan minder dan het maximale bedrag worden toegepast? Wat zijn de objectieve criteria?

De toetrederskorting zal worden uitbetaald in drie tranches van resp. 1361 euro, 908 euro en 454 euro. Waarom wordt gekozen voor in waarde aflopende tranches, vragen de leden van de PvdA-fractie? Waarom is niet gekozen voor drie tranches van 907 euro? Met ingang van 2003 wordt de keuzemogelijkheid geboden de toetrederskorting in vier gelijke tranches uitbetaald te krijgen. Waarom is dit nog niet mogelijk per 2002? Waarom wordt aanvankelijk gekozen voor in waarde aflopende tranches en per 2003 de mogelijkheid gecreëerd van gelijke tranches? Zal de keuze voor aflopende tranches niet extra aantrekkelijk zijn omdat immers het recht op uitbetaling van de korting vervalt indien gedurende de eerste drie jaar niet meer wordt voldaan aan de regeling? Immers, stel dat na het eerste jaar betrokken herintreder weer in de uitkeringssituatie terechtkomt heeft zij in het ene geval al 1361 euro ontvangen en in het andere geval (van 4 gelijke tranches) pas 681 euro van de totale 2723 euro.
Wie bepaalt en op basis waarvan in hoeveel tranches de toetrederskorting wordt toegepast vanaf 2003?
Hoe gaat de overgang van de uitstroompremie naar de toetrederskorting verlopen? Is gegarandeerd dat ook zij recht hebben op € 2723 (f 6000) in tranches?
Voor de toetrederskorting geldt de voorwaarde dat minimaal 50% van het wettelijke minimumloon (WML) op jaarbasis wordt verdiend. De leden van de fractie van de PvdA vragen of in dat geval voldoende belasting wordt betaald om, na aftrek van de algemene heffingskorting, de bestaande arbeidskorting, eventueel de combinatiekorting en de kinderkortingen ook nog in aanmerking te komen voor de toetrederskorting. Zo neen, zal dan voor een deel van de doelgroep de toetrederskorting wel werkelijke waarde krijgen? Tot welk inkomen is er onvoldoende eigen belastingcapaciteit om de toetrederskorting (geheel) te kunnen vergelden, ex- en inclusief de combinatiekorting?
De leden van de PvdA-fractie vragen waarom hier niet is gekozen voor een ongetoetste uitbetaling: uitbetaling zonder dat getoetst wordt of door de herintreder en/of haar partner voldoende belasting en premies wordt betaald. Een second-best oplossing voor deze problematiek zou zijn de hoogte van de tranches aan te passen aan de hoogte van de te betalen belastingen en premies, al gecorrigeerd voor de algemene heffingskorting en de arbeidskorting, op basis van 50% WML.
Wordt de toetrederskorting ook verrekend in het jaar dat weliswaar niet het hele jaar wordt gewerkt maar wel tenminste 50% WML wordt verdiend, vragen de leden van de fractie van de PvdA. Zo ja, hoe wordt dit verrekend?
Indien de belastingplichtige in het jaar dat hij betaald werk is gaan verrichten de inkomensgrens van 50% WML op jaarbasis niet haalt, schuift het recht op de toetrederskorting op naar het volgende jaar. Op deze manier draagt de toetrederskorting niet bij aan het verminderen van de armoedeval bij het accepteren van betaald werk. Juist in het begin spelen de verwervingskosten een grote rol. De leden van de PvdA-fractie vragen een reactie over de toetrederskorting als instrument tegen de armoedeval bij het accepteren van betaald werk.

De korting wordt slechts één keer per persoon uitgekeerd. Is het mogelijk, zo vragen de leden van de fractie van de PvdA, dat zij die niet het volledige bedrag opsouperen later weer recht hebben op de korting, bijvoorbeeld als zij van deeltijd naar voltijd gaan of ervoor kunnen opteren de korting uit te stellen tot zij een hoger inkomen hebben?

Werkgevers krijgen een afdrachtsvermindering voor toetreders vanaf 20% WML, omdat de inspanning voor iemand met een inkomen van 20% WML niet afwijkt van die voor een werknemer met een hoger inkomen. Geldt niet dezelfde argumentatie voor inspanningen van een toetreder richting arbeidsmarkt, zo vragen de leden van de PvdA-fractie.

Ook over de keuze van de doelgroep hebben de leden van de PvdA-fractie nog enkele vragen. Waarom wordt wel een toetrederskorting geboden voor diegene die uitstroomt uit gesubsidieerde arbeid en niet aan diegene die uitstroomt naar gesubsidieerde arbeid? Het feitelijke moment van herintreden is toch wanneer de arbeidsmarkt wordt betreden na een periode van loopbaanonderbreking c.q. uitkering?
Kan worden beargumenteerd waarom de groep met een werkloosheidsuitkering (WW) is uitgesloten? Pas als men vanuit de WW in de bijstand terechtkomt wordt men nu gestimuleerd weer toe te treden tot de arbeidsmarkt. Een specifieke doelgroep betreft WW'ers die even voor de WW WAO ontvingen, of een WW met WAO uitkering combineren. Hoe wordt hiermee omgegaan?
De leden van de PvdA-fractie zijn met de Raad van State van mening dat ook de degenen die uitstromen uit een uitkering op basis van de Wet inkomensvoorziening kunstenaars (WIK) voor de toetrederskorting in aanmerking moeten kunnen komen.

De toetrederskorting komt in de plaats van de huidige uitstroompremies. De leden van de PvdA-fractie vragen in welke mate met het nieuwe instrument dezelfde doelgroep wordt bereikt? Hoe wordt dit zeker gesteld?
Als voorwaarde geldt verder dat het moet gaan om uitstroom naar niet-gesubsidieerde arbeid gedurende een aaneengesloten periode van ten minste zes maanden. Geldt deze eis niet voor herintreders? Met andere woorden een herintreder die tijdelijk via een uitzendbureau (goed betaald) werk gaat verrichten komt meteen in aanmerking voor (de eerste jaarschijf) van de toetrederskorting?

De leden van de fractie van de PvdA merken op dat als voorwaarde voor het verkrijgen van de toetrederskorting geldt dat men, indien men nu een uitkering ontvangt of werkzaam is in een gesubsidieerde baan, volledig moet uitstromen. Verder geldt onder meer de voorwaarde dat op jaarbasis minimaal 50% WML wordt verdiend. Uit het eerder genoemde FNV-onderzoek blijkt dat van de groep geslaagde herintreders 56% minder dan 50% werkte. Ook bleek dat van de groep potentiële herintreders meer dan de helft tussen de 12 en 20 uur willen werken. Voor 34% is dit zelfs een harde voorwaarde. Kan in het licht van de hier weergegeven cijfers nog eens worden ingegaan op het effect dat de eisen van volledig uitstromen en minimaal 50% WML zal hebben op de effectiviteit van het herintredersbeleid, vragen de leden van de PvdA-fractie. Wat zal de betekenis van de toetrederskorting zijn voor de grote groep herintreders die slechts in deeltijd willen werken, in het bijzonder voor de herintreders die instromen in laag betaalde functies?

In de voorstellen zullen mensen die toetreden tot een kleine deeltijdbaan niet altijd van de korting profiteren. Bij de arbeidskorting is hier indertijd ook discussie over gevoerd. De leden van de PvdA-fractie vragen waarom voor de toetrederskorting niet ook – net als uiteindelijk bij de arbeids-

korting – is gekozen voor een percentuele toepassing vanaf 0% WML? En waarom is niet gekozen voor de grootte van de baan in uren als basis? Voor deeltijders is de mate waarvan van de arbeidskorting gebruik kan worden gemaakt sterk afhankelijk van het inkomen. De leden van de PvdA zijn van mening dat hier ten onrechte deeltijders met een laag inkomen worden achtergesteld bij deeltijdwerkers met een hoog inkomen. Wat zou het kosten als deze achterstelling wordt gecorrigeerd.

In de eerder genoemde brief van 16 november 2000 stelt de minister van SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID dat de vrijlating van de arbeidskorting voor bijstandsgerechtigden zal worden betrokken bij het totaalpakket aan maatregelen i.v.m. de reïntegratie van alleenstaande ouders en dat dit een wijziging behoeft in de Abw. De leden van de PvdA-fractie vragen of de regering bereid is hiervoor alsnog met een voorstel te komen?

Deze leden vragen waarom is gekozen voor de eis dat drie jaar onafgebroken moet worden gewerkt. Hoe zit het met uitzendkrachten, flexwerkers, oproepkrachten etc. in relatie tot de toetrederskorting? Uit het bedoelde FNV-onderzoek komt naar voren dat de groep herintreders voor de onderbreking 73% een vast contract had. Van de groep geslaagde herintreders had nog slechts 35% een vast contract. Meer dan de helft van de groep geslaagde herintreders werkt via een uitzendbureau. Wat betekenen die cijfers voor de eis dat drie jaar aaneengesloten moet worden gewerkt om voor de volledige toetrederskorting in aanmerking te komen? Is de kans niet zeer groot dat veel herintreders vanwege tijdelijke contracten slechts één of twee jaartranches van de toetrederskorting zullen krijgen? En wat gebeurt er met die herintreders die helemaal geen contract hebben?

De leden van de PvdA-fractie willen weten wat precies wordt bedoeld met een substantiële baan. De eis van 50% WML betekent dat iemand die het wettelijk minimumloon verdient minimaal 18 uur per week moet gaan werken. Waarom gaat men uit van 18 uur werken, en niet van 12 uur, het officieel gehanteerde aantal uren, of van minder aantal uren, gezien de wens van veel herintreders?
Geldt de toetrederskorting bij doorstroom naar een meer substantiële baan ook wanneer een beroep is gedaan op de Wet aanpassing arbeidsduur?

Wat wordt verwacht van de toetrederskorting in relatie tot de toename van de arbeidsparticipatie van vrouwen en in relatie tot het plan van aanpak herintreders, zo vragen de leden van de PvdA-fractie Kan de regering aangeven welke concrete resultaten worden verwacht vanaf heden tot 2010?
Welk percentage van de totale doelgroep aan potentiële herintreders (520 000) zal naar verwachting uiteindelijk in aanmerking komen voor de herintrederskorting? Verwacht de regering dat de groep van 172 000 herintreders die zegt direct aan de slag te willen, dat als gevolg van de korting ook zal doen?
De leden van de PvdA-fractie vragen aan hoeveel personen de WIW uitstroompremie afgelopen jaren per jaar is toegekend? Wat was het gemiddelde bedrag dat per werknemer per jaar werd uitgekeerd? Hoeveel is aan de WIW toegevoegd ten behoeve van de verstrekking van de uitstroompremie?
Kan de precieze samenloop in voorwaarden, in aantallen en soort van verstrekking bij samenloop van de voorgenomen toetrederskorting en de uitstroompremie WIW aangegeven worden?

Welk bedrag wordt vanwege een gedeeltelijke overlap met de WIW uitstroompremie uit de WIW uitgenomen? Hoeveel voor welk gemiddeld bedrag wordt daarvoor geraamd?
Voor hoeveel en welke soort uitstroompremies waarvoor geen overlap bestaat zal in de WIW budget gereserveerd blijven?
Hoe groot is de doelgroep per jaar waarvoor de toetredingskorting geraamd is? Kan de regering een verdeling maken in de raming van de nieuwe regeling tussen mensen die uit een uitkering afkomstig zijn, mensen die doorstromen uit een gesubsidieerde baan en mensen die geen recent arbeidsverleden of inkomen hebben?

Voorts vragen de leden van de PvdA-fractie of de regering zich herinnert dat in de WIW een bedrag van 150 miljoen is ondergebracht vanuit de Abw die bedoeld was als premie voor het volgen en of afronden van een opleiding, uitstroompremie naar gesubsidieerd werk, beloningspremie bij sociale activering of werkervaring en onkostenvergoeding. Blijven deze doelstellingen en het daarbij behorende bedrag overeind in de WIW? Blijft het mogelijk om een instroompremie vanuit de WIW te verstrekken indien men vanuit een uitkering in een gesubsidieerde baan aan de slag gaat? Hoe groot is het totale resterende budget in de WIW/FWI dan in beginsel voor premies beschikbaar?

In de WIK is het mogelijk tijdelijk te stoppen en soms later weer het recht te laten herleven. Welke bepalingen gelden bij een toetrederskorting indien de WIK opnieuw na enige tijd geactiveerd wordt?
De leden van de PvdA-fractie vragen naar een nadere argumentatie waarom mensen die vanuit een uitkering op het minimum via gesubsidieerd werk aan de slag gaan geen recht krijgen op een toetrederskorting terwijl herintreders ongeacht de hoogte van het inkomen van het huishouden wel een toetreders korting krijgen. Wat is de relatie tot de armoedeval in deze?
Lag in het bestrijden of verzachten van de armoedeval niet de oorspronkelijke aanleiding tot een werkaanvaardingspremie WIW, zo vragen deze leden? Welke argumenten hanteert de regering om de middelen die oorspronkelijk bedoeld zijn om de armoedeval bij werkaanvaarding bij een laag inkomen te bestrijden nu in te zetten voor werknemers waarvan het huishoudinkomen niet bekend, maar mogelijk aanzienlijk is?

De leden van de PvdA-fractie vragen welke categorie personen met een arbeidsongeschiktheidsuitkering nu precies wordt uitgezonderd van de voorwaarde van volledige uitstroom. Gaat het alleen om WAJONG'ers, of ook om WAO'ers en mensen met een WAZ-uitkering? Indien niet alle categorieën er onder vallen waarom niet?

Uitgesloten van de toetrederskorting zijn jongeren die recht hadden op studiefinanciering of kinderbijslag. Wat betekent dit voor jongeren die wel een opleiding kregen maar geen studiefinanciering ontvingen bijvoorbeeld omdat de opleiding werd gevolgd aan een niet-erkende instelling of de opleiding werd gevolgd in het buitenland?

De leden van de PvdA-fractie merken op dat de financiële overwegingen bij de beslissing her in te treden op de arbeidsmarkt zeker zwaar wegen voor de groep (laagopgeleide) vrouwen die hun nieuw verworven inkomen grotendeels of geheel zien opgaan aan kinderopvang.
Uit het al eerder aangehaalde FNV-onderzoek blijkt dat van de herintreders 97% kinderen heeft. Driekwart van de kinderen is onder de 16 jaar. Voor 68% van de vrouwen waren kinderen de reden voor de onderbreking van de loopbaan. Daarmee is het nog niet duidelijk of hier sprake is van een vrijwillige keuze of een keuze feitelijk ingegeven door andere factoren zoals een gebrekkig aanbod van of hoge kosten voor kinderopvang. Met

name in de groep moeders van kinderen tussen de 0 en 5 is het verschil het grootst tussen het aantal potentiële herintreders en het aantal geslaagde herintreders. Juist voor deze groep lijken de voorzieningen en betaalbaarheid van kinderopvang van grote invloed op de beslissing tot herintreden. Wat is de stand van zaken met de in voorbereiding zijnde Wet basisvoorziening kinderopvang (WBK)? De leden van de PvdA-fractie vragen of nader kan worden ingegaan op de gekozen inzet voor een toetrederskorting in relatie tot de inzet gericht op beschikbaarheid en betaalbaarheid van kinderopvang.

De bestaande fiscale faciliteit voor kinderopvang kent mogelijk nog knelpunten voor herintreders. Bijvoorbeeld de eis dat het tweede inkomen tenminste f 8500 bruto moet bedragen om voor de aftrek kinderopvang in aanmerking te komen. Deze drempel is onafhankelijk van het aantal maanden waarin men dat jaar heeft gewerkt. De leden van de fractie van de PvdA vragen zich af of deze drempel zou kunnen worden verlaagd naar rato men een gedeelte van het jaar werkt? Wat zouden hiervan de budgettaire effecten zijn? Dit speelt natuurlijk met name als men in een laag betaalde functie instroomt.
Een ander knelpunt voor herintreders in de bestaande fiscale aftrekmogelijkheid voor de kosten van kinderopvang betreft de mogelijkheid tot scholing met gelijktijdige kinderopvang. Deze leden stellen de vraag waarom niet een scholingseis in de plaats zou kunnen worden gesteld van de tweede inkomenseis voor die toetreders met kinderen die hun (her)starterskwalificaties willen verbeteren door het volgen van een opleiding. Kan de regering hierop reageren? Zou een dergelijke verruiming van deze faciliteit niet goed passen bij het algemene beleid gericht op het verbeteren van starterskwalificaties en in lijn zijn met de ondersteuning die moeders in de bijstand krijgen voor de kosten van kinderopvang? In de scholingseis zouden voorwaarden kunnen worden gekoppeld zoals een minimaal aantal uren per maand voor de opleiding. Graag een uitgebreide reactie op dit voorstel. Wat zouden de budgettaire effecten van een dergelijke aanpassing zijn?

De leden van de PvdA-fractie steunen het voorstel om de toetrederskorting ook beschikbaar te stellen aan diegenen die in de voorafgaande twee kalenderjaren een laag inkomen hebben verworven. Dit kan een belangrijke stimulans zijn voor mensen met een kleine baan, bijvoorbeeld in de zorg, om deze in uren uit te breiden de komende jaren.

Is het waar dat alleenstaande ouders met een bijstandsuitkering die voor 20 uur in de week deeltijdwerk doen noch voor herintrederskorting, noch voor arbeidskorting en indien de gemeente daartoe geen verordening heeft vastgesteld ook niet voor vrijlating van eigen inkomsten in aanmerking komen? Is deze inkomenspositie in overeenstemming met de uitgangspunten van de regering namelijk dat «werk moet lonen» en dat de armoedeval beperkt moet worden, zo vragen de leden van de PvdA-fractie?
Heeft de regering overwogen om de herintrederkorting te beperken tot die sectoren in de arbeidsmarkt waar uit maatschappelijke overweging (zorg gezondheidszorg en onderwijs) veel behoefte aan herintreders is?

De leden van de PvdA-fractie menen dat ook de relatie met reeds bestaande fiscale kortingen voor ouders moet worden gelegd. Kan nader worden gemotiveerd wat de samenhang is van de toetrederskorting met reeds bestaande kortingen als de combinatiekorting en de (aanvullende) kinderkorting? Waarom is niet gekozen voor het verruimen van bestaande kortingen? Ook de combinatiekorting wordt in dit wetsvoorstel volgend jaar verhoogd. Kan dit nader worden gemotiveerd? Kan het bedrag van de verhoging van 50 euro nader worden toegelicht? Voor de introductie van

een heffingskorting voor herintreders wordt 64 mln. euro gereserveerd en voor de verhoging van de combinatiekorting 86 mln. euro. Kan nader inzicht worden geboden in deze budgettaire verhouding?

Is de regering bereid te overwegen een eventuele toetrederskorting met terugwerkende kracht in te voeren per 1 augustus 2001? De leden van de fractie van de PvdA bereiken veel signalen van werkgevers die nu in de problemen komen, omdat herintreders liever pas in januari aan de slag gaan om voor de korting in aanmerking te komen. Krijgt de regering ook dergelijke signalen? Heeft de regering dat voorzien?

Tenslotte vragen de leden van de PvdA-fractie in dit verband in welke mate aan de nieuwe toetrederskortingen kosten voor de gemeenten zijn verbonden.

Het kabinet legt in haar voorstellen terecht sterk de nadruk op het stimuleren van de aanbodzijde. De afdrachtvermindering voor de werkgevers van toetreders richt zich echter op de vraagzijde van de arbeidsmarkt. Kan nader worden beargumenteerd wat de noodzaak is voor deze vraagstimulering, vragen de leden van de PvdA-fractie. Is de vraag niet al vele malen groter dan het arbeidsaanbod bijvoorbeeld in sectoren als de zorg en het onderwijs. Op welke sectoren richt zich dit met name? Waarom geldt voor de werkgever dat hij al een afdrachtkorting krijgt bij een herintreder die slechts 20% WML gaat verdienen terwijl betrokken herintreder zelf pas de toetrederskorting krijgt wanneer hij (niet dus) 50% WML gaat verdienen? Het argument dat dit een werkgever die een toetreder in dienst neemt die minder dan 50% verdient, met dezelfde extra inspanningen wordt geconfronteerd als een werkgever die een toetreder in dienst neemt die wel een substantiële baan aanvaardt, overtuigt deze leden geenszins. Ook een herintreder wordt al bij een kleine baan geconfronteerd met snel oplopende kosten van kinderopvang, werkkleding, vervoer etc.
Waarom wordt de faciliteit voor de werkgever vergolden over een periode van 12 maanden terwijl de herintreder de korting over drie jaar verspreid krijgt uitgekeerd? Hiervan kan toch nauwelijks een stimulans uitgaan om de werkgever de herintreder een langere aanstelling of zelfs een vast contract aan te bieden, zo vragen deze leden?

De maatregelen gericht op het verhogen van de arbeidsparticipatie van ouderen hebben in hoofdlijnen de steun van de leden van de PvdA-fractie. Wel vragen zij zich af waarom gekozen is voor zowel een extra arbeidskorting als de mogelijkheid van een onbelaste premie? Hoe verhouden beide zich tot elkaar qua kosten, kostenverdeling, administratieve lasten en effectiviteit? Kan de hoogte van de voorgestelde bedragen voor de extra arbeidskorting, de belastingvrije premie en de premiekorting voor de werkgever nader worden onderbouwd? Kan de keuze voor deze arbeidskorting voor ouderen worden geconfronteerd met de resultaten van het onderzoeksrapport van SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID «bevorderen arbeidsparticipatie ouderen» dat 3 oktober jl. naar de Kamer is gezonden. In dit rapport wordt geconcludeerd dat een extra uitkering op hogere leeftijd om uitstel van de pensioenbeslissing te bevorderen, gezien de hoge kosten slechts gering effect heeft.
Wat is de stand van zaken met betrekking tot de beoogde aanpassing in de fiscale behandeling van VUT-regelingen en het mogelijk herintroduceren van sollicitatieplicht voor ouderen vanaf 57,5 jaar? In de evaluatie van het pensioenconvenant dat 8 juni door staatssecretaris Hoogervorst naar de Kamer is gestuurd, staat dat het kabinet aan de hand van de evaluatie zou beslissen of de beoogde fiscale aanpassing van de VUT-regeling daadwerkelijk zou worden doorgevoerd. Wat is de reden dat het kabinet hier nog geen besluit over heeft genomen? Wanneer is dit besluit te verwachten?

Waarom wordt de extra arbeidskorting voor oudere werknemer pas per 1 april 2002 ingevoerd? Waarom kunnen betrokken werknemers in 2002 niet het gehele bedrag krijgen in plaats van de voorgestelde 75%?
Wat zijn de concrete verwachtingen van de hier genoemde maatregelen op het gebied van arbeidsparticipatie van ouderen, vragen de leden van de PvdA-fractie.

Met betrekking tot de voorstellen inzake arbeidsmarkt en armoedeval merken de leden van de VVD-fractie het volgende op.

Om de arbeidsparticipatie te verhogen introduceert de regering een toetrederskorting onder gelijktijdig verval van de uitstroompremies op grond van de WIW en de regeling I/D-banen. De leden van de VVD onderstrepen de noodzaak van een grotere arbeidsdeelname om knelpunten op de arbeidsmarkt zoveel mogelijk te voorkomen en het sociale zekerheidsstelsel, mede met het oog op de vergrijzing betaalbaar te houden, maar zetten enige vraagtekens bij het gekozen instrumentarium.
De leden van de VVD hebben in het algemeen geen bezwaar tegen een fiscalisering van premies, maar vragen zich wel af om welke reden een nieuw instrument wordt geïntroduceerd zonder dat afdoende bekend is over de effecten van de bestaande werkaanvaardingspremies, zowel qua hoogte van de premie als aard en inhoud van dit instrument. Kan de regering nader ingaan op de motivatie van haar keuze, zo vragen deze leden.
De regering verwacht dat de toetrederskorting effectiever zal zijn, maar laat na die stelling met voldoende argumenten te onderbouwen. Alleen het feit dat de tijdelijke financiële prikkel hoger- en de doelgroep uitgebreider is bij de toetrederskorting dan de bij de werkaanvaardingspremies kan naar de mening van de leden van de VVD niet automatisch tot de conclusie leiden dat de voorgestelde regeling effectiever is. Daarbij speelt immers onder meer ook de vraag een rol of het instrument binnen een bepaalde doelgroep tot meer instroom op de arbeidsmarkt c.q. uitstroom naar een regulier baan leidt.

Als voorwaarde voor het verkrijgen van een toetrederskorting wordt gesteld dat betrokkenen in 18 maanden ten minste 12 maanden een uitkering moet hebben gehad of gesubsidieerde arbeid moet hebben verricht. De leden van de VVD vragen zich af of dit niet een averechts effect heeft op de uitstroom doelstelling. Het kan door deze voorwaarde immers aantrekkelijker zijn om een paar maanden langer een uitkering te krijgen of gesubsidieerd werk te doen. Hoe denkt de regering dit te kunnen voorkomen?

Tevens zetten de leden van de VVD vraagtekens bij de uitbreiding van de oorspronkelijke doelgroep naar o.a. WAO, Waz en Wajong gerechtigden. Kan de regering aangeven om welke redenen de doelgroep wordt uitgebreid? Kan zij daarnaast uitgebreid ingaan op de vraag of een gebrek aan financiële prikkel een drempel vormt voor deze groepen om de arbeidsmarkt te betreden? Voldoet het bestaande reïntegratieinstrumentarium niet, zo vragen deze leden.

De leden van de VVD constateren dat naast uitkeringsgerechtigden en mensen met een gesubsidieerde baan ook herintreders in aanmerking komen voor de toetrederskorting. Deze leden zouden graag een totaal overzicht ontvangen van de verschillende doelgroepen voor de toetrederskorting met daarbij, per groep, het geschatte budgettair beslag en de beoogde reïntegratiedoelstelling.
Vooruitlopend op het gevraagde totaaloverzicht gaan de leden van de VVD er van uit dat een groot deel van de herintredersdoelgroep vrouwen zal betreffen. Vrouwen vormen een groot arbeidspotentieel en met het oog op de krapte op de arbeidsmarkt achten deze leden het van belang

dat deze groep meer aangesproken wordt. Voor deze leden is echter ook duidelijk dat het combineren van een economisch zelfstandig bestaan met zorgverantwoordelijkheid voor gezinnen met kinderen een groot probleem kan zijn, waardoor vrouwen zich laten tegenhouden om de arbeidsmarkt te betreden en zich zo verder te ontwikkelen. Deze leden vragen zich tegen deze achtergrond af of een tijdelijke financiële prikkel het juiste middel vormt om vrouwen de arbeidsmarkt te laten betreden. Zij denken dat de oplossing met name gezocht moet worden in het creëren van voldoende kinderopvangplaatsen. Daarnaast kan gedacht worden aan de aanpak van de armoedeval, het bevorderen van het vrouwelijk ondernemerschap, het stimuleren van telewerken en het verbeteren van de openingstijden van openbare en andere voorzieningen, waardoor het combineren van taken gemakkelijker wordt. De overheid moet hier actief, stimulerend en faciliterend optreden. De leden van de VVD-fractie vragen een reactie van de regering hierop.

De regering stelt voor werkgevers een gerichte vorm van lastenverlichting te geven door middel van afdrachtvermindering indien ze een toetreder in dienst nemen die ten minste 20% WML gaat verdienen. De leden van de VVD hebben enige kritische vragen en bemerkingen ten aanzien van dit voorstel. Zo missen zij een onderbouwing van de noodzaak van een dergelijke maatregel. Is er immers niet veeleer sprake van een aanbodprobleem dan een vraagprobleem, zo vragen deze leden zich af.
Kan de regering aangeven of de toekenning van de afdrachtvermindering, net als de SPAK, ambtshalve plaatsvindt. Deze leden brengen de regering de conclusie van de Rekenkamer in herinnering dat van de SPAK geen stimulerende werking uitgaat. Welk rendement verwacht de regering van de afdrachtvermindering voor toetreders? Daarnaast vragen de leden van de VVD zich af in hoeverre door deze voorgestelde maatregel een overlap optreedt met de SPAK en verzoeken de regering het antwoord op deze vraag cijfermatig te onderbouwen.
De leden van de VVD hebben kennisgnomen van de voorstellen van de regering om de arbeidsparticipatie van ouderen te stimuleren. Zoals ook aangegeven bij haar inbreng bij wetsvoorstel Wijziging van enkele sociale zekerheidswetten (Belastingplan 2002 V – sociale zekerheidswetgeving, Kamerstuknummer 28 016) stemmen de leden van de VVD volledig in met de doelstelling om het aantal ouderen op de arbeidsmarkt te vermeerderen, maar zetten zij wel enige vraagtekens bij de noodzaak nieuwe maatregelen te nemen. Nog niet bekend is immers welk effect de maatregelen gaan sorteren die, mede op aandringen van de leden van de VVD, worden ingevoerd of net zijn ingevoerd, zoals de werkgeversbijdrage werkloosheidslasten oudere werknemers, de omzetting van VUT-regelingen in flexibel pensioenregelingen en het opheffen van de ontheffing van de sollicitatieplicht voor ouderen van 57,5 jaar en ouder. Zou de regering nader in willen gaan op de effecten van het ingezette beleid, zo vragen deze leden.
Hoe waardeert de regering het belang van een goede pensioenvoorziening bij demotie en welke maatregelen zijn daarvoor genomen? Kan de regering ook aangeven waarom zij heeft gekozen voor een extra arbeidskorting voor ouderen vanaf 58 jaar, nu de arbeidsparticipatie al vanaf 55 jaar een probleem vormt.

De leden van de VVD-fractie vragen of de staatssecretaris een uitgebreide reactie kan geven op het commentaar van de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs op het punt van de toetrederskorting om haar brief van 11 oktober 2001 aan de vaste kamercommissie van Financiën?

Meer ten algemene vragen de leden van de VVD de regering aan te geven hoe groot de kans is op een cumulatie aan fiscale stimuleringsmaatrege-

len zoals in dit wetsvoorstel voorgesteld en tot hoe hoog de (extra) arbeidskortingen in zo'n geval kunnen oplopen.

De leden van de CDA-fractie hebben moeite met de voorgestelde toetrederskorting. De voorgestelde herintrederskorting hebben deze leden al afgewezen tijden de Algemene Politieke Beschouwingen. Graag lichten de leden hier hun bezwaren toe.
In de eerste plaats twijfelen genoemde leden aan de effectiviteit van de voorgestelde maatregel. Leo Stevens wijst er in zijn jaarlijkse Fiscale beleidsnotities (WFR, 27 september 2001) op dat toetreding tot de arbeidsmarkt veel meer gebaat is met een adequate en betaalbare kinderopvang. De leden van de CDA-fractie ondersteunen deze zienswijze. Tijdens de Algemene Politieke Beschouwingen hebben de leden van de CDA-fractie ervoor gepleit om de herintrederskorting te vervangen door een inkomensafhankelijke heffingskorting voor kinderopvang en tussen- en naschoolse opvang. De leden van de CDA-fractie zijn van mening dat met zo een maatregel de arbeidsparticipatie meer gediend is.
Daar komt bij dat de leden van de CDA-fractie de redactie van het nieuwe artikel 8.21 te ingewikkeld en te instrumenteel achten. Juist nu deze nieuwe regeling mensen onderin het loongebouw treft, is een meer inzichtelijke opzet zeer gewenst. Ook de Orde wijst op de vele leden en subleden en de vele andere wetten die geraadpleegd moeten worden om dit specifieke artikel te kunnen lezen. De leden van de CDA-fractie achten onderhavig artikel geen toonbeeld van goede regelgeving. Graag een reactie.
Het kabinet tracht met financiële prikkels de arbeidsdeelname aan bijstandsgerechtigden en gedeeltelijk arbeidsongeschikten alsmede niet-werkende partners te vergroten. Is het kabinet ook voornemens extra mogelijkheden te creëren voor her- en bijscholing van deze groepen? Het komt de leden van de CDA-fractie namelijk voor dat het verschaffen van alleen fiscale prikkels het arbeidsaanbod onvoldoende vergroot.
De leden van de CDA-fractie zien graag een toelichting op de technische problemen die de invoering van de tweede variant op de toetredingskorting (die van vier maal f 1500) onmogelijk maken. Het komt deze leden voor dat de eerste variant (een staffel van f 3000, f 2000 en f 1000) minstens dezelfde problemen met zich meebrengt als de tweede variant.
De leden van de CDA-fractie vragen zich af waarom de regering heeft gekozen voor twee alternatieven voor de toetrederskorting?
De leden van de CDA-fractie zijn van mening dat de uitstroompremies, bedoeld in het op de Kaderwet SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID-premies gebaseerde Besluit in- en doorstroombanen, tot nu toe geen groot succes zijn geweest. Er zijn weinig doorstromers geweest naar «echte» banen. Waarom verwacht de regering meer succes van de voorgestelde toetredingskorting voor de bedoelde groep? Met deze korting worden toch de oorzaken van de slechte doorstroming niet weggenomen? Ook de Raad van State deelt deze kritiek. In de beantwoording op vraag 4 van de Raad vermeldt de regering dat er verschillende redenen zijn dat de toetredingskorting effectiever is dan de doorstroompremies zonder ook maar enige duiding waaruit die redenen bestaan. Kan de regering die redenen aangeven en in het kader van het VBTB-proces een kwantitatieve aanduiding geven van die grotere effectiviteit.
De leden van de CDA-fractie vragen of de maatstaf voor de toetrederskorting – nu artikel 8.21, eerste lid, onderdeel a, spreekt van «met tegenwoordige arbeid (...) winst (of) resultaat uit werkzaamheden genieten» – enkel inkomen is dat met tegenwoordige arbeid is verdiend? Zo ja, dan rijst de vraag of dat betekent dat de winst en/of het resultaat gesplitst moet worden in winst/resultaat dat meetelt voor de bepaling van de inkomensgrens van artikel 8.21 en andere winst/resultaat?
De leden van de CDA-fractie stemmen in met het idee dat de toetredingskorting slechts kan worden toegekend indien sprake is van een substan-

tiële nieuwe baan. Als criterium geldt een verdienste van tenminste 50% van het wettelijke minimumloon. De leden van de CDA-fractie zijn echter van mening dat dit criterium mensen met lage scholing discrimineert. Zij moeten immers – indien zij het WML verdienen – tenminste 18 uur per week gaan werken. Bij hooggeschoolden en doorgaans ook hoogbeloonde herintreders kan worden volstaan met een «baantje » van enkele uren per week. Is het derhalve niet rechtvaardiger uitsluitend met een uren-criterium te werken? Graag een reactie. Hetzelfde bezwaar geldt overigens voor de afdrachtvermindering voor werkgevers. Als die een «hoogbetaalde» werknemer in dienst nemen komen zij veel eerder in aanmerking voor deze korting dan indien zij een laagbetaalde en doorgaans ongeschoolde werknemer in dienst nemen. De leden van de CDA-fractie zijn daarom benieuwd waarom de regering niet heeft gekozen voor een urencriterium. Daarnaast wijzen genoemde leden erop dat ook de Orde vraagtekens zet bij bovengenoemd criterium. Zij wijst erop dat een minimum inkomen vooral voor winst- en resultaatsgenieters ongeschikt is om als toets te dienen aan de hand waarvan een minimum activiteiten niveau kan worden bepaald. Wil de staatssecretaris dit criterium niet heroverwegen?

De leden van de CDA-fractie vragen zich af of de term «genieten» in artikel 8.21, tweede lid, onderdeel a, wel goed gekozen is. «Genieten» is een typisch fiscaal begrip. E.e.a. kan ertoe leiden dat wanneer over het recht op een uitkering discussie bestaat, of door andere oorzaken de uitkering later komt dan samenhangt met het tijdvak waarover de uitkering wordt toegekend, die uitkering veelal pas als «genoten» zal worden aangemerkt wanneer er feitelijk betaald is door de uitkerende instantie. Dat betekent dat iemand die over de twee jaren voorafgaande aan het jaar waarin toetrederskorting wordt gevraagd geen recht meer had op een uitkering maar wel een nabetaling heeft gehad niet «opgehouden is met het genieten» van een dergelijke uitkering en derhalve niet in aanmerking komt voor de toetrederskorting. Met name als de nabetaling het gevolg is van vertragingen bij, of geschillen met, een uitvoeringsorganisatie lijkt dit een onredelijk gevolg. In navolging van de Orde vragen de genoemde leden zich af of dit artikellid niet beter zou kunnen bepalen dat de belanghebbende moet opgehouden hebben recht te kunnen doen gelden op een uitkering.

De leden van de CDA-fractie vragen de staatssecretaris of de conclusie van de Orde juist is dat mensen ouder dan 65 jaar zijn uitgesloten van de toetredersfaciliteit, als gevolg van de koppeling die gelegd is met de zelfstandigenaftrek? Indien het bovenstaande juist is, dan wijzen genoemde leden erop dat dit leeftijdsdiscriminatie teweeg brengt en bovendien haaks staat op het beleid ouderen te stimuleren deel te nemen aan het arbeidsproces. Graag een reactie.

De leden van de CDA-fractie vrezen dat de voorstellen om ouderen de arbeidsmarkt op te krijgen, weinig effectief zullen zijn. Kan worden gereageerd op het IBO-onderzoek «Aan de slag»?

De leden van de CDA-fractie vragen zich af waarom de arbeidskorting van ouderen van 58 jaar en ouder niet per 1 januari 2002 wordt ingevoerd?

De leden van de CDA-fractie vragen zich af waarom het aan werkgevers wordt overgelaten de belastingvrije premie aan ouderen al of niet uit te keren? Is de staatssecretaris niet bezorgd voor willekeur? Het gevaar bestaat namelijk dat sommige werkgevers de premie wél zullen geven en anderen niet. Waarom is er niet voor gekozen die premie als toevoeging op de arbeidskorting op te nemen? De administratieve lasten voor werkgevers zijn dan lager.

Het komt de leden van het CDA voor dat de administratieve lasten van de voorgestelde WAO-premiekorting voor oudere werknemers hoog zijn. Waarom is hier niet gekozen voor de veel simpelere oplossing van een verhoging van de arbeidskorting voor ouderen? De verhoging van de WAO-premie voor jongere werknemers kan dan worden vermeden.

De leden van de D66-fractie hebben kennisgenomen van het voornemen een toetrederskorting in te voeren voor onder meer bijstandsgerechtigden en mensen die gesubsidieerde arbeid verrichten zodat zij de stap zetten weer te gaan werken in een reguliere baan. Deze leden verzoeken het kabinet toe te lichten hoeveel mensen, gespecificeerd naar in onderhavig voorstel genoemde doelgroepen, gebruik zullen maken van de toetrederskorting. Kan het kabinet voorts toelichten waarom het verwacht dat de regeling ook effectief is ten aanzien van toetreders die voor het eerst (gaan) toetreden tot de arbeidsmarkt? In dergelijke situaties is toch vaak geen sprake van armoedeval, maar van redenen van andere aard als (gebrek aan) kinderopvang e.d.? De leden van de fractie van D66 hebben de indruk dat het instrument van de toetrederskorting te ongericht wordt ingezet. Kan het kabinet aangeven met hoeveel de combinatiekorting kan worden verhoogd indien hiervoor het budget van de toetrederskorting wordt ingezet?
Voorts hebben de leden van de fractie van D66 nog enkele vragen bij de wijze waarop het kabinet het instrument toetrederskorting naar de verschillende doelgroepen invult. Kan het kabinet toelichten wat de reden is om als voorwaarde bij de toetrederskorting op te nemen dat in een periode van achttien maanden gedurende tenminste twaalf maanden sprake moet zijn geweest van een bijstandsuitkering of gesubsidieerde arbeid, al dan niet tezamen? Waarom laat het kabinet de toetrederskorting niet gelden voor iedere bijstandsgerechtigde en persoon met gesubsidieerde arbeid? Stimuleert het kabinet niet dat juist degenen die relatief kort (bijvoorbeeld 6 maanden) bijstandsgerechtigd zijn of gesubsidieerde arbeid verrichten langer dan nodig in hun situatie wensen te blijven opdat de toetrederskorting niet wordt misgelopen? Deelt het kabinet de mening dat dit ongewenst is, temeer daar de kans op het verkrijgen van werk groter is naarmate de duur van het bijstandsgerechtigd zijn korter is? De leden van de D66-fractie verzoeken het kabinet in te gaan op de mogelijkheden die mensen met resultaat uit overige werkzaamheden (kunnen) hebben om zich te kwalificeren voor de toetredingskorting. Deze leden zien graag toegelicht welke de uitvoeringstechnische redenen zijn die het niet mogelijk maken reeds vanaf 2002 de toetrederskorting over vier jaar te verdelen. Waarom worden overigens voor een regeling als deze nog weer twee keuzemogelijkheden voor uitkering geïntroduceerd? De leden van de D66-fractie vernemen graag of zij goed begrijpen dat eenmaal toegekende delen van de toetrederskorting niet worden teruggevorderd als binnen drie jaar niet meer aan de voorwaarde wordt voldaan en of de korting ook met terugwerkende kracht van toepassing kan worden verklaard. Is het kabinet voornemens specifieke voorlichting ter hand te nemen opdat kan worden gegarandeerd dat degenen die recht hebben op een toetrederskorting deze ook daadwerkelijk zullen aanvragen bij de belastingdienst? Kan het kabinet in het antwoord op voorgaande vraag ook reageren op de opmerking van de NOB in de brief van 11 oktober 2001 dat deze wetgeving moet worden toegepast door personen die veelal niet over een uitgebreide wetskennis beschikken en evenmin over de financiële middelen om daarin bijgestaan te worden?
Tenslotte vraagt de D66-fractie het kabinet of de toetrederskorting net als de stimuleringsmaatregelen voor ouderen zal worden geëvalueerd qua effecten en hoe dit zal gebeuren.

Nu het kabinet vooral wijst op de krapte op de arbeidsmarkt als reden voor nieuwe maatregelen, vraagt de D66-fractie zich af of er werkelijk behoefte is aan een afdrachtvermindering voor werkgevers als een toetreder in dienst wordt genomen. Wil het kabinet hier op ingaan? De D66-fractie vraagt of de afdrachtvermindering jaarlijks blijft terugkomen. Hoe wil het kabinet de effectiviteit van dit instrument gaan meten?

De D66-fractie heeft twijfels of het instrument van de met de leeftijd oplopende specifieke arbeidskorting wel de meest geëigende regeling is om ouderen (weer) naar de arbeidsmarkt te laten stromen. Het lijkt erop dat de reeds bestaande tendens van het omzetten van VUT-regelingen naar pensioenregelingen een grotere stimulans voor arbeidsparticipatie van ouderen vormt omdat dit werken financieel veel aantrekkelijker maakt. Heeft het kabinet deze tendens meegenomen in de beoordeling van de effectiviteit van onderhavig voorstel? De D66-fractie verneemt overigens graag hoe groot de te verwachten toename van de arbeidsparticipatie van ouderen zal zijn als de maatregelen van onderhavig voorstel eenmaal zijn ingevoerd. Wanneer acht het kabinet het niet langer zinvol om het stimuleringsbeleid voort te zetten?
Tenslotte vraagt de D66-fractie zich af waarom ten gunste van de ouderen het principe van de gelijke arbeidskorting voor alle werkenden wordt losgelaten en of daarmee de discussie over een EITC, waar D66 al sinds 1998 op aandringt, eindelijk serieus gevoerd kan worden.

De leden van de fractie van GroenLinks delen met het kabinet het uitgangspunt dat het arbeidsmarktbeleid dient te verschuiven van vraagnaar aanbodgeoriënteerd. De uitwerking hiervan is evenwel weinig ambitieus en doet rommelig aan. Het fiscale stelsel wordt er niet eenvoudiger op en dat stemt tot nadenken, zo menen de leden van de fractie van GroenLinks.

Opnieuw vragen de leden van de fractie van GroenLinks – ongetwijfeld tot vervelens toe – aandacht voor het instrument van de EITC. Deze inkomensafhankelijke arbeidskorting kan de meeste bestaande/nieuwe kortingen van het kabinet vervangen. Niet alleen wordt het stelsel vereenvoudigd, maar ook kan – gelet op de doorrekening van de tegenbegroting van GroenLinks door het CPB – een grotere groei van het arbeidsaanbod in 2002 worden verwacht dan het kabinet realiseert.
De nieuwe toetrederskorting zou kunnen vervallen, omdat met een stevige inzet van de EITC een duurzame, in plaats van tijdelijke, verbetering van het netto-inkomen uit arbeid wordt gerealiseerd. Hoe beoordeelt het kabinet het gegeven dat de toetrederskorting slechts tijdelijk wordt gegeven en bovendien in een periode van 3 jaar in stappen wordt afgebouwd?
De nieuwe aanvullende arbeidskorting voor ouderen roept vragen en ook hier lijkt de EITC een beter instrument. Immers, oudere werknemers met goede arbeidsvoorwaarden en mooie (pre)pensioen- en vermogensopbouw zullen de aanvullende arbeidskorting vermoedelijk beschouwen als een «meevallertje», dat niet wezenlijk van invloed zal zijn op hun beslissingen inzake deelname aan betaalde arbeid. Welbeschouwd wordt hier óf geld zonder effect weggegeven, óf mist deze korting haar doel. Voor lagerbetaalde werknemers ligt de keuze tussen doorgaan of stoppen vermoedelijk complexer, zo vermoeden de leden van de fractie van GroenLinks. Daar kan gerichte stimulering wél de beslissing beïnvloeden om toch betaald aan het werk te blijven. In dat geval biedt de EITC een – uiteraard afhankelijk van hoogte en afbouwtraject – krachtige stimulans om te blijven werken. De optie om «het rustiger aan te doen» en in deeltijd de 65 jaar te halen in plaats van te stoppen met het verrichten van betaald werk, wordt zelfs – anders dan bij de aanvullende arbeidskorting – gestimuleerd. De inkomensval bij de overstap van voltijd naar deeltijd wordt namelijk opgevangen met de EITC, nog afgezien van aanvullende, per situatie verschillende, prepensioenarrangementen, die evenwel vaker voor hoger betaalde dan voor lager betaalde ouderen beschikbaar zijn. Wil de regering hierop reageren?

De leden van de fractie van GroenLinks wensen nadere vragen te stellen over het instrument van de toetrederskorting. Waarom wordt deze slechts

eenmaal per leven aan de belastingplichtige toegekend? En wat gebeurt er als persoon uitreedt voor b.v. zorg van een tweede kind en weer toetreedt na een aantal jaren? De eis dat personen in principe volledige moeten uitstromen uit de uitkering of gesubsidieerde arbeid kunnen de leden van de fractie van GroenLinks niet steunen. Waarom is deeltijd-uitstroom, bijvoorbeeld voor alleenstaande ouders niet mogelijk? Waarom mag het alleen maar gaan om uitstroom naar niet-gesubsidieerde arbeid? De leden van de fractie van GroenLinks huldigen de opvatting dat uitstroom naar gesubsidieerde arbeid ook mogelijk moet zijn als bijvoorbeeld uitstroom naar reguliere arbeid niet tot de mogelijkheden behoort. Wat vindt de regering hiervan?
Waarom is het wel mogelijk voor een herintreder om een premie te krijgen als hij /zij uitstroomt van een kleine naar een grotere baan, maar dat een toetreder, vanuit bijstand of WW alleen maar mag uitstromen naar een baan die de gehele uitkering vervangt.
De vakcentrale FNV is zeer kritisch over de mogelijke effecten van de toetrederskorting, zo is de leden van de fractie van GroenLinks gebleken. Zij verwacht dat deze weinig effectief is en meent dat het kabinet teveel uitgaat van financiële prikkels terwijl andere niet financiële belemmering vaak veel belangrijker zijn (onvoldoende kinderopvang, onvoldoende scholing, werktijden enz.) De hier sprekende leden vragen een reactie van de regering hierop.
Verder blijkt volgens de FNV dat een aantal herintreders en uitkeringsgerechtigden niet voor de korting in aanmerking zal komen omdat ze te weinig verdienen of te weinig belasting betalen. Volledige uitstroom is niet altijd haalbaar, kunnen niet voldoen aan de 50% inkomenseis enz. Uit onderzoek blijkt dat herintreders (meer dan de helft) maar 12–20 uur willen gaan werken en dus niet voor de korting in aanmerking komen. Graag een reactie van de regering.
Daarnaast stelt de FNV vraagtekens bij de gestelde inkomenseis. Ook diegenen die wél aan de voorwaarden voldoen kunnen toch de toetredingskorting mislopen omdat ze deze niet te gelde kunnen maken omdat onvoldoende belasting betaald wordt. Zo betaalt een alleenstaande ouder die het wettelijk minimumloon verdient minder dan 400 euro belasting (zonder gebruik te maken van aftrekposten) zodat niet het gehele bedrag van 1361 euro in het eerste jaar kan worden ontvangen. Een herintreder die 50% van het minimumloon verdient betaalt eveneens ongeveer 800 euro. Hij/zij kan daardoor alleen de gehele toetredingskorting in het eerste jaar ontvangen als een eventuele fiscale partner voldoende belasting betaalt. De leden van de fractie van GroenLinks vragen hoe dit zit en of kan de regering hierover nader uitsluitsel kan geven?
Als er sprake is van gezinshereniging door toegelaten migranten en de partner of kind melden zich op de arbeidsmarkt is er dan sprake van herintreden, waarvoor de toetrederskorting ook geldt?
Het zou de bewindslieden sieren indien zij, zoals ook aanbevolen in het IBO-rapport «Aan de Slag», de algemene afdrachtskorting heroverwegen. Waarom is dat (nog) niet gebeurd? In combinatie met afschaffing van de algemene afdrachtskorting stellen de leden van de fractie van GroenLinks voor om de afdrachtvermindering voor toe(- en her)intreders ruimer vorm te geven, zij verwijzen naar het betreffende voorstel in de tegenbegroting van GroenLinks. Wat is de opvatting van de regering terzake?
Ook de verhoging van de combinatiekorting met 50 euro bevreemdt deze leden. Kan nader worden toegelicht wat de zin is van deze maatregel? Wordt het niet tijd om deze korting te heroverwegen, zo vragen de leden van GroenLinks zich af? Net zoals de arbeidskorting een te ruw instrument is om de armoedeval te bestrijden, moet de effectiviteit en gerichtheid van de combinatiekorting betwijfeld worden, zo menen deze leden. Anders dan de naamgeving suggereert, stimuleert de combinatiekorting niet alleen het combineren van arbeid en zorg, maar vooral het uitbesteden

van de zorg voor kinderen. Het combineren van werk en kinderen – voorwaarde voor het verkrijgen van deze combinatiekorting – is namelijk niet hetzelfde te zijn als het combineren van werk en zelfzorg voor kinderen. De leden van de fractie van GroenLinks menen bovendien dat in het huidige fiscale stelsel het uitbesteden van de zorg wordt gestimuleerd, omdat op geen enkele wijze compensatie wordt geboden voor inkomensverlies, wanneer betaalde arbeid en de zorg voor kinderen werkelijk worden gecombineerd door deeltijdwerk te aanvaarden. Het slechten van deze barrière zou prioriteit in het kabinetsbeleid moeten zijn. Hoe luiden de opvattingen van de regering terzake?

De leden van de fractie van GroenLinks hebben reeds aangegeven moeite te hebben met de aanvullende arbeidskorting voor alle oudere werknemers en de belastingvrije premie voor oudere werknemers, te verstrekken door de werkgever. Wat betreft de stimulansen aan werkgeverszijde is het de vraag of een SPAK voor ouderen niet beter werkt, zoals deze leden al eerder hebben voorgesteld. Wil de regering ook hierop reageren? Kan voorts worden aangegeven welke maatregelen allemaal cumuleren voor werkgevers die een (oudere) arbeidsgehandicapte in dienst nemen (afdrachtvermindering, Rea-premie)?

De leden van de fractie van de SP menen dat de complexiteit van de belastingwetgeving door deze voorstellen flink toeneemt. Zij vrezen dat veel mensen niet op de hoogte zullen zijn van de toetrederskorting. De groep mensen waar deze korting op gericht is sowieso al moeilijk te bereiken. Hoe denkt het kabinet dit te gaan voorkomen? Maakt zij zich ook zorgen over de wildgroei aan (ingewikkelde) belastingkortingen? De leden van de SP-fractie vragen zich af of partners van zelfstandigen niet met een fictieve dienstbetrekking van de toetrederskorting misbruik zouden kunnen maken. De ervaring met Melkertbanen leert ook dat mensen na de «goedkope periode» weer op straat worden gezet. In hoeverre is het mogelijk dat werkgevers na uitbetaling van toetrederskorting zouden kunnen overschakelen op «nieuwe» werknemers met een toetrederskorting, vragen deze leden.

Een aantal voorgestelde maatregelen is erop gericht het arbeidsaanbod te vergroten, zodat het aantal onvervulde vacatures zal afnemen. De leden van de fractie van de ChristenUnie lezen op blz. 6 van de memorie van toelichting dat er nog steeds sprake is van een «omvangrijke onbenutte arbeidscapaciteit». Kan de regering in een uitputtende lijst benoemen welke groepen ze daarmee op het oog heeft? Beperkt deze groep zich tot mensen die in een uitkeringssituatie verkeren, of heeft de regering hiermee ook de mensen op het oog die een bewuste keuze hebben gemaakt om zorgtaken en andere belangrijke onbetaalde maatschappelijke taken uit te voeren?

De leden van de fractie van de ChristenUnie vragen of bekend is hoeveel personen naar schatting in aanmerking zullen komen voor de stimuleringsmaatregelen. En is het kabinet bekend hoeveel mensen naar verwachting van deze toetredingskorting korting gebruik zullen gaan maken? Nietwerkende partners hebben redenen om niet aan het arbeidsproces deel te nemen. Heeft het kabinet een beeld van deze motieven, en op grond waarvan neemt het kabinet aan dat een financiële tegemoetkoming deze motieven minder zwaar zullen laten wegen, zo vragen deze leden?

De leden van de fractie van de ChristenUnie zijn verbaasd dat de regering het instrument van de uitstroompremie van € 1815 al na één jaar wil vervangen door een toetredingskorting van € 2723. De reden die hiervoor wordt genoemd, namelijk een te verwachten hogere effectiviteit omdat de financiële prikkel groter is en de doelgroep uitgebreider, was volgens de

leden van de ChristenUnie vorig jaar ook te bedenken geweest. Betekent dit dat de regering met de invoering van de uitstroompremie van € 1815 onvoldoende doordacht bezig is geweest en achteraf gezien de voorgestelde regeling een jaar eerder had moeten invoeren? Heeft de regering al concrete aanwijzingen dat de uitstroompremie niet het gewenste effect had?

De leden van de fractie van de ChristenUnie wijzen erop dat gemeenten de *vrijheid* hadden om vanaf 1 januari 2001 een uitstroompremie te verstrekken. De vele gemeenten die dit voortvarend hebben opgepakt, hebben daarvoor capaciteit en dus geld vrij moeten maken om de regeling op te zetten en uit te voeren. Door na één jaar een bestaande regeling (met een doorlooptijd van twee jaar), waarvoor gemeenten kosten hebben moeten maken, te laten vervallen worden gemeenten feitelijk gestimuleerd in de toekomst een afwachtende houding aan te nemen. Deelt de regering de opvatting van de genoemde leden dat gemeenten die de uitstroompremie in 2001 verstrekken voor de gemaakte uitvoeringskosten gecompenseerd moeten worden?

De toetredingskorting wordt ook toegekend bij de doorstroom van een kleine baan naar een meer substantiële baan, dat wil zeggen in ieder geval 18 uur per week moet werken. De leden van de fractie van de ChristenUnie vragen waarop dat minimaal aantal uren is gebaseerd en wat er mee wordt bedoeld wanneer wordt gezegd dat dit in verhouding staat tot de hoogte van de toetredingskorting. Ook vragen de leden of deze 18 uur door het kabinet als beginpunt wordt gezien en er dus van de belastingbetaler wordt verwacht dat zij in de loop van de drie jaar een meer en meer substantiële baan zullen hebben. Met andere woorden, stimuleert het kabinet daarnaast ook nog de stap tot een voltijdbaan, of is een (grote) deeltijdbaan in de ogen van het kabinet voldoende?

De leden van de fractie van de ChristenUnie constateren dat de toetrederskorting verspreid over drie jaar wordt uitbetaald. De uitstroompremie die per 1 januari 2001 door gemeenten kan worden verstrekt wordt in vier halfjaarlijkse termijnen uitbetaald. Dat betekent dat een persoon die in december 2001 uittreedt, in januari 2003 het laatste deel van de uitstroompremie ontvangt. Om te voorkomen dat zo lange tijd verschillende instrumenten die feitelijk hetzelfde doel hebben naast elkaar bestaan, pleiten de genoemde leden ervoor de uitstroompremie in te passen in de nu voorgestelde toetrederskorting. Kan de regering garanderen dat de uitstroompremie in 2002 niet langer door de gemeenten hoeft te worden uitbetaald, maar dat ook daarvoor de verantwoordelijkheid bij de belastingdienst komt te liggen?

Wat betreft de faciliteit voor werkgevers die een toetreder in dienst nemen, zijn de leden van de fractie van de ChristenUnie er nog niet van overtuigd of een afdrachtvermindering van € 700 datgene zal bewerkstelligen wat het kabinet met de maatregel beoogt, vooral als het gaat om een middelgroot tot groot bedrijf. Of heeft het kabinet onderzoeksgegevens waarin werkgevers hebben aangegeven dat een dergelijke financiële prikkel wel degelijk effect zal sorteren op hun personeelsbeleid? Zo ja, kan het kabinet daar op ingaan?

De leden van de fractie van de ChristenUnie stemmen in met de maatregelen om de arbeidsparticipatie van ouderen te bevorderen.
Bij de interpretatie van de internationale vergelijking plaatsen de leden van de fractie van de ChristenUnie vraagtekens. De afwijking met de buurlanden is niet dramatisch afwijkend. Daarbij laat deze vergelijking onduidelijkheid bestaan over de vraag in hoeverre de trends verschillen tussen

Nederland en de omringende landen. Hoe valt overigens de vergelijking uit met de Scandinavische landen, zo vragen deze leden.
De leden van de fractie van de ChristenUnie vragen waarom er een onderscheid wordt gemaakt tussen de oudere werknemers en overige categorieën uit de beoogde doelgroep, als het gaat om de faciliteiten voor werkgevers. Daarbij denken zij bijvoorbeeld aan het, zij het minieme, verschil in de hoogte van de afdrachtvermindering bij toetreders en de premiekorting op de WAO voor de werkgever. Maar vooral ook aan het feit dat bij de WAO-premiekorting de premie voor de overige werknemers wordt verhoogd waardoor er een sterkere stimulans wordt gecreëerd om oudere werknemers in dienst te nemen dan wel te houden, dan bij de afdrachtvermindering bij het in dienst nemen van een toetreder.

De effecten van de getroffen maatregelen om de arbeidsparticipatie van ouderen te bevorderen worden gevolgd, zo schrijft de staatssecretaris. Daaraan wordt toegevoegd dat zodra de arbeidsparticipatie van ouderen aantrekt, zal moeten worden bezien of en in hoeverre het zinvol is om het stimuleringsbeleid voort te zetten. De leden van de fractie van de ChristenUnie vragen tot welk niveau de participatie van ouderen moet zijn aangetrokken, wil de regering de zin van de voorgestelde maatregel in twijfel gaan trekken.
De leden van de fractie van de ChristenUnie vragen of hetzelfde principe ook geldt voor de toetredingskorting als ook bij deze doelgroep blijkt dat de arbeidsparticipatie aantrekt. Zij kunnen zich namelijk (nog) niet aan de indruk onttrekken dat met de genoemde zinsnede bedoeld kan worden dat in het geval van een laagconjunctuur oudere werknemers in het arbeidsproces ineens minder tot niet meer nodig zouden zijn. Kan de staatssecretaris deze leden geruststellen?

2.3 Armoedeval en inkomensbeleid

De leden van de PvdA-fractie vragen op welke wijze de arbeidsmarktmaatregelen, in het bijzonder de toetrederskorting, in het Belastingplan 2002 bijdragen aan de bestrijding van de armoedeval? Geldt dat eveneens voor de groep herintreders die niet uit een uitkeringssituatie of een gesubsidieerde baan uitstromen maar zonder individueel inkomen waren de afgelopen jaren?

De leden van de VVD zijn van mening dat de armoedeval één van de hardnekkigste problemen is die deelname aan de arbeidsmarkt in de weg staan. Alhoewel de voorgestelde maatregelen een stapje in de goede richting zijn achten deze leden verdergaande maatregelen nodig dan de voorgestelde om te bereiken dat er een groter verschil ontstaat tussen loon en uitkering. In de inkomenssfeer gaat het dan om verdere afbouw en/of aanpassing van de inkomensafhankelijke regelingen, onder gelijktijdige compensatie via het algemene inkomensbeleid. Daarnaast is een meer activerend arbeidsmarktbeleid en groter financieel belang van de gemeenten bij de uitvoering van de Bijstandswet noodzakelijk. De leden van de VVD missen in de voorstellen een substantiële en integrale aanpak van de armoedeval en achten dit een gemiste kans. Wanneer kan de Kamer een fundamentele aanpak tegemoet zien, zo vragen deze leden.

De leden van de SP-fractie onderschrijven de doelstelling van het arbeidsmarktpakket om de armoedeval te bestrijden. Naar de mening van deze leden had dit echter gerichter gekund en zonder een algemene lastenverlichting. De armoedeval kan het meest kosteneffectief bestreden worden door de invoering van een inkomensafhankelijk arbeidskorting onder gelijktijdige afschaffing van de minder effectieve afdrachtkortingen voor werkgevers. Het probleem van de armoedeval zit naar de menig van de leden van de SP-fractie aan de aanbodkant van de arbeidsmarkt en

daar had het pakket exclusief op geconcentreerd moeten worden. Daarom zijn deze leden geen voorstander van de WAO-premiekorting voor werkgevers. Als werkgevers zoveel mensen tekort komen moeten ze mensen van 58 jaar of ouder gewoon aannemen. Wat is de analyse van het kabinet hierover?

Verhoging arbeidskorting
Gekozen is voor een gefaseerde aanpak verband houdend met de budgettaire inpasbaarheid in het totaal van het lastenverlichtingspakket. Hoe substantieel is deze stap, vragen de leden van de PvdA-fractie? Welke vervolgstappen worden voorzien of zouden wenselijk zijn teneinde de armoedeval substantieel te verminderen?

De leden van de D66-fractie vragen zich af of generieke verhoging van de arbeidskorting het meest geschikte middel is om de armoedeval te bestrijden. Zou het niet meer voor de hand liggen alsnog de EITC-gedachte op de arbeidskorting toe te passen, zo willen de leden van deze fractie van het kabinet weten. De D66-fractie wil graag een nadere toelichting op de budgettaire inpasbaarheid die noodzaakt tot een gefaseerde invoering van de verhoging van de arbeidskorting.

De voorgestelde maatregel om de arbeidskorting te verhogen komt de leden van de fractie van GroenLinks als weinig overdacht over. De arbeidskorting is als instrument om de armoedeval aan te pakken een nauwelijks proportioneel instrument. Hoe verhoudt de winst in termen van arbeidsaanbod van deze maatregel zich tot het effect dat alle betaald werkenden deze inkomensvooruitgang tegemoet mogen zien? Deze leden vragen om een reactie van beide bewindslieden.

De leden van de fractie van de SP vragen of verder een merkbaar effect op de armoedeval wordt verwacht door een algemene verhoging van de arbeidskorting met 50 gulden terwijl de armoedeval in de orde van een paar duizend guldens ligt?

Compensatie voor afschaffen kindertoeslagen in de HSW
De versnippering van de verschillende kinderregelingen leidt tot armoedevallen en hoge marginale druk, zo stellen de leden van de PvdA-fractie. Wanneer kan de Kamer voorstellen tegemoet zien zoals gevraagd in de motie de Hoop Scheffer/Melkert (Kamerstukken II, 28 000, nr. 7, motie De Hoop Scheffer en Melkert inzake de koopkracht van huishoudens met kinderen) om verschillende kinderkortingen en kinderregelingen te vereenvoudigen door opnemen in de kinderkorting en om daarnaast de korting geleidelijk met het inkomen te laten aflopen?
Voor deze leden is van groot belang dat het afschaffen van de kindertoeslagen volledig wordt gecompenseerd voor die huishoudens die van die regeling gebruik maken. Zij zijn van mening dat dit in de voorliggende voorstellen nog onvoldoende het geval is. In de koopkrachttabellen van de Miljoenennota wordt weliswaar voor gezinnen met kinderen een verbeterde koopkracht getoond, maar in deze groep zitten zowel gezinnen die gebruik maken van de huursubsidie (inclusief de huidige kindertoeslagen) als de gezinnen die geen recht hebben op huursubsidie. De gepresenteerde cijfers geven daardoor een vertekend beeld van de mate waarin eerste genoemde groep gezinnen werkelijk worden gecompenseerd. De feitelijke compensatie is onvoldoende om ook voor deze gezinnen om te voorkomen dat deze in koopkrachtontwikkeling achterblijven bij andere huishoudens.
Dit wordt ook bevestigd door het CPB in de Macro Economische Verkenning 2002 (Macro, Economische Verkenning 2002, pagina 101, 2001, Centraal Planbureau, Den Haag), waar wordt gesteld dat de koopkrachtverbetering voor minimum uitkeringsgerechtigde met kinderen die

gebruik maakt van de huursubsidie tot 1%-punt minder toeneemt als gevolg van de voorgenomen afschaffing van de koopkracht en kindertoeslag in de huursubsidie. Om die reden werd tijdens de Algemene Beschouwingen de al genoemde motie De Hoop Scheffer-Melkert ingediend om voor deze gezinnen extra maatregelen te treffen. Wanneer kan de Kamer hiertoe voorstellen tegemoet zien vragen de leden van de PvdA-fractie.
Hoeveel huishoudens met kinderen krijgen thans een toeslag in de huursubsidie hoeveel met 1–2 kinderen; hoeveel met meer?
Hoeveel huishoudens met kinderen krijgen in het voorstel de kinderkorting in de inkomstenbelasting ter compensatie van het afschaffen van de kindertabel in de huursubsidie Hoeveel mensen kregen niet eerder deze kinder tegemoetkoming. Hoeveel percent gaat men er dan in koopkracht op vooruit? Zijn dat de mensen die vooral een eigenhuis hebben en daardoor niet in aanmerking komen voor huursubsidie ?
De leeftijdsgrens in de kinderkorting wordt verhoogd van 16 naar 18 jaar. Dit geldt zowel voor de aanvullende kinderkorting (– 60 000 gld.) als voor de kinderkorting (– 120 000 gld.) Hoeveel gezinnen in de inkomenscategorie tot 60 000 gld. profiteren van de verruiming van de leeftijdsgrens? Kan dit opgesplitst worden naar huishoudens met en zonder huursubsidie? Hoeveel huishoudens in de categorie 60 000–120 000 gld. profiteren hiervan? Welke kosten zijn hier per categorie mee gemoeid, zo vragen de leden van de PvdA-fractie.

Ten aanzien van de voorstellen met betrekking tot het afschaffen van de kindertoeslagen in de HSW zouden de leden van de VVD-fractie graag van de regering vernemen hoe groot de groep is, die nu geen recht heeft op de aanvullende kindertoeslag, maar straks wel recht krijgt op de verhoging van de kinderkorting. Is de conclusie juist dat voor deze nieuwe groep de armoedeval iets vergroot wordt?
Kan de regering bevestigen dat de compensatie ook bedoeld is voor mensen met een eigen woning en laag inkomen?
Welk effect zal de afschaffing van de kindertoeslagen en beide compensatievoorstellen hebben op de marginale wig, zo vragen de leden van de VVD? Kan dit per maatregel worden duidelijk gemaakt?

De leden van de CDA-fractie vragen de regering een nauwkeurig beeld te verschaffen van de inkomensachteruitgang voor mensen met een inkomens van lager dan € 25 704 door de vervanging van de kindertoeslagen in de HSW door kinderkortingen.
Ook vragen deze leden waarom in de artikelen 8.12, 8.14, 8.15 en 8.16 de zesmaandeneis bij overlijden (op verzoek van de Tweede Kamer) wel terzijde is gesteld en waarom dit (nog) niet is gebeurd voor artikel 8.13. Daar komt bij dat in artikel 8.13, vierde lid, het partnerbegrip uitgebreid door verwijzing naar artikel 3.91, terwijl dat bij de artikelen 8.12, 8.15 en 8.16 niet gebeurt. Kan de staatssecretaris hiervan de logica uitleggen?

De leden van de D66-fractie zijn verheugd met het stroomlijnen van de verschillende kinderregelingen, waar zij steeds op heeft aangedrongen. Kan het kabinet toelichten waarom het heeft gekozen voor een differentiatie van de kinderkortingsregeling naar aantal kinderen? Kan het kabinet voorts aangeven hoeveel belastingplichtigen worden bediend met de kinderkortingsregeling die valt in de inkomenscategorie € 25 704 tot € 28 096? Voorts vernemen deze leden graag of de verhoging van de leeftijdsgrens en de differentiatie in de kinderkorting zowel geldt voor de gewone als de aanvullende en voor alle inkomenscategorieën.

De leden van de fractie van GroenLinks bezien de wijzigingen op het gebied van de kinderkortingen positief. De nieuwe eerste trap en het begin van verdiscontering van het aantal kinderen is een belangrijke

verbetering ten opzichte van het oude stelsel. Dat smaakt naar meer. Willen de bewindslieden zich wagen aan een oordeel over een verdere verfijning van de kinderkortingsystematiek, zoals voorgesteld door GroenLinks, waarbij omzetting van de algemene kinderbijslag in een nieuw stelsel van kinderkortingen het einddoel is?
De leden van de fractie van GroenLinks vragen om toelichting met betrekking tot de uitwerking van de motie-Crone c.s., in het bijzonder het deel dat betrekking heeft op kinderkortingen.

Dezelfde kritiek van de leden van de fractie van de SP als bij de verhoging van de arbeidskorting kan worden gegeven op de afschaffing van de kindertoeslagen in de HSW. Waarom wordt niet gekozen voor een meer geleidelijke afbouw binnen de HSW? Door verhoging van de kinderkortingen profiteren hiervan ook de gezinnen met een eigen woning terwijl zij fiscaal toch al ruim bevoordeeld worden. Bovendien worden de kinderkortingen hiermee nog ingewikkelder. Is hiervoor gekozen omdat lastenverlichting niet onder het uitgavenkader valt? Ligt fiscalisering van de kinderbijslag nu ook niet voor de hand?

2.4 Arbeidsvoorwaarden

2.4.1 Flexibele beloningsregeling

De huidige winstdelingsregeling wordt in de nieuwe flexibele beloningsregeling geïntegreerd, aldus de leden van de fractie van de PvdA. In hoeverre worden er nieuwe criteria voorgesteld die in de huidige winstdelingsregeling niet voorkomen? Wat heeft dit voor consequenties voor de huidige regelingen? Bijvoorbeeld: 1. de relatie uitkering werknemer en het vaste percentage van de winst. 2. De winst wordt beperkt tot de in Nederland behaalde winst. Wordt winst uit de vaste inrichting uitgesloten? 3. De 5 jaarstermijn. Hoe gaan de voorwaarden er hiervoor uitzien. Wat gebeurt er als in die vijf jaar de winst enorm terugvalt? Is voorzien in een overgangsregeling met betrekking tot de huidige regeling? In de huidige ongeblokkeerde winstdelingsregeling ligt de keuze van de lumpsum heffing van 15% bij de werkgever of de werknemer. Hoe is dat geregeld in de voorgestelde regeling? Waarom maximaal € 1603 (f 3534) (incl. € 113 (f 250,–)), terwijl de huidige regeling voor opties en aandelen maximaal f 3722 bedraagt (2 x f 1736). Heeft de werkgever de mogelijkheid om binnen de maximum bedragen in de voorgestelde regeling bijvoorbeeld of een bepaald bedrijfsonderdeel of als gratificatie, langere diensttijd of hogere inschaling een extra winstdeling toe te kennen, zo vragen de leden van de PvdA-fractie.

Kan de regering een reactie geven op de kritiek van VNO-NCW op de flexibele beloningsregeling, zo vragen de leden van de VVD-fractie. De kritiek richt zich op de inperking ten opzichte van de bestaande winstdelingsregeling, de beperking van de regeling tot in Nederland behaalde winst en het ontbreken van overgangsrecht. Kan de regering aangeven wat voor gevolgen deze flexibele beloningsregeling geeft voor de administratieve lastendruk. Heeft Actal hiernaar gekeken, en zo ja, wat was hun commentaar?

Vooral in tijden van arbeidskrapte ontstaat bij bedrijven de behoefte aan een meer flexibele wijze van beloning, aldus de leden van de CDA-fractie. In dit licht heeft het verlenen van flexibele beloningsinstrumenten aan werknemers zeer aan populariteit gewonnen. De leden van de CDA-fractie hebben daar begrip voor.
De leden van de CDA-fractie wijzen er echter op dat het winstbegrip voor de toepassing van de voorgestelde flexibele beloningsregeling nog niet nader is gedefinieerd. Commercieel bestaan meerdere winstbegrippen

(vennootschappelijke winst, geheel of gedeeltelijk geconsolideerde winst, bedrijfswinst, winst voor interest en belasting) alsmede zeer uiteenlopende visies op de bepaling hiervan. Genoemde leden pleiten voor flexibiliteit voor de sociale partners om een hun passend winstbegrip te kiezen. Graag een reactie.
De leden van de CDA-fractie vragen het kabinet te bevestigen dat fiscale stimuleringsregeling van flexibele beloningsregelingen ook toepasbaar is in de overheidssfeer?
De leden van de CDA-fractie hebben voorts behoefte aan een reactie op de suggestie van de Orde om de heffing van 15% voor rekening van de werknemers laten te komen, waardoor zowel werkgevers als werknemers voordeel bij de regeling zullen hebben, wat een positief effect op de deelname aan de regeling zal hebben.
De leden van de CDA-fractie vragen zich af waarom de minimale looptijd voor de flexibele beloningsregeling is gesteld op vijf jaar, terwijl de bestaande winstdelingsregeling geen minimale looptijd kent. De leden achten deze termijn niet gewenst en zien deze niet als een bijdrage aan flexibilisering van beloningen. Graag een reactie.
De leden van de CDA-fractie vragen zich af hoe het wetsvoorstel zich verhoudt met de wetsgeschiedenis inzake de bestaande winstdelingsregeling, waaruit blijkt dat verschillende variëteiten van winstafhankelijkheid geaccepteerd worden. Is de conclusie juist dat bij de voorgestelde flexibele beloningsregeling een groot aantal bestaande winstdelingsregelingen niet meer als een flexibele beloningsregeling zullen kwalificeren? Hoe verhoudt zich dat met de ratio van het wetsvoorstel, namelijk het stimuleren van flexibele beloningsregelingen?
Deze leden vragen de staatssecretaris te bevestigen dat het gestelde dat bij de verdeling van de loonsom iedere werknemer een gelijk bedrag dient te ontvangen, tenzij bij CAO anders wordt overeengekomen, ook geldt voor winstdelingsregelingen die op andere wijze tot stand zijn gekomen, zoals regelingen die zijn overeengekomen met de ondernemingsraad.
De leden van de CDA-fractie achten de voorwaarde dat sprake moet zijn van «in Nederland behaalde winst» een flinke inperking van de reikwijdte van de regeling in vergelijking met de bestaande winstdelingsregelingen van in Nederland gevestigde internationaal opererende ondernemingen. Waarom is het vereiste uit de oude regeling, namelijk dat er sprake moet zijn van loon waarvan de hoogte afhankelijk is van de winst «van de inhoudingsplichtige of van een met hem verbonden vennootschap» zonder de toevoeging dat het moet gaan om «in Nederland behaalde winst»?
Kan worden bevestigd dat zowel gekozen kan worden voor de winst van het concern (in Nederland) als voor de winst van de individuele inhoudingsplichtige.
Kan voorts worden bevestigd dat het eveneens mogelijk is om de winst van een kleinere eenheid – bijvoorbeeld een bepaald bedrijfsonderdeel of een bepaalde divisie – als grondslag voor de flexibele beloningsregeling te nemen.
De leden van de CDA-fractie missen een overgangsregime voor het jaar 2002. Het VNO-NCW wijst daar ook op. In veel gevallen bepalen bestaande reglementen van winstdelingsregelingen namelijk dat de beloning in het kalenderjaar volgend op de vaststelling van die beloning plaatsvindt. Voor het jaar 2002 zou dus een overgangsregeling getroffen moeten worden om de winstdelingsregeling over het jaar 2001 nog volgens de in het jaar 2001 geldende wetgeving in 2002 uit te betalen.

De leden van de D66-fractie onderschrijven het belang van andere beloningsvormen dan de generieke, initiële loonsverhoging. Onderhavig voorstel introduceert een nieuwe fiscale faciliteit voor de «flexibele beloningsregeling». Deze leden willen graag nader toegelicht hebben waarom een fiscale stimulering nodig is. Ook vernemen zij graag van het

kabinet hoe onderhavige regeling zich verhoudt tot het aantrekkelijker maken van werk bij de (rijks)overheid. Maakt onderhavige regeling de door het kabinet overgenomen voorstellen van de Commissie van Rijn niet relatief minder aantrekkelijk doordat de flexibele beloningsregeling slechts geldt voor de profit-sector? Heeft het kabinet overwogen een vorm van «meeademende» (financiële) regeling in te voeren die voor alle werknemers in de profit en non-profit sector openstaat? De leden van de fractie van D66 vernemen graag van het kabinet of met onderhavige regeling wordt beoogd dat sociale partners zelf een passend winstbegrip kiezen. Voorts verzoeken deze leden het kabinet in te gaan op de brief van VNO/NCW van 15 oktober jl. waarin een aantal vragen inzake de flexibele beloningsregeling aan de orde wordt gesteld.

De redengeving om over te gaan tot het fiscaal stimuleren van flexibele beloning achten de leden van de fractie van GroenLinks niet sterk. Bedrijven hebben al voldoende stimulans om flexibel te belonen. De vraag is bovendien welke groepen werknemers hiervan profiteren. Kan hierover maximale helderheid worden verschaft? Dreigt niet herhaling van de spaarloonregeling, waar vooral bovenmodale werknemers van profiteren, zo vragen de leden van de fractie van GroenLinks?
De leden van de fractie van GroenLinks delen de kritiek van de Raad van State op het te gemakkelijk brengen van winstafhankelijke beloning onder een eindheffing van 15%. Als zo een regeling al gewenst is, dan een zou een eindheffing op het niveau van de vennootschapsbelasting meer voor de hand liggen. Waarom hebben de bewindslieden daar niet voor gekozen?

De leden van de fractie van de SP zien geen reden waarom de Belastingdienst het speculeren op de winst van het eigen bedrijf zou moeten faciliteren. Bovendien vergroot de fiscale vrijstelling het gevaar dat werkgevers werknemers onder druk zetten om aan flexibele beloning mee te doen. Hoe reëel is het verder dat werknemers kunnen inschatten hoe hoog hun speculatiewinst is en daarmee de restruimte voor gebruik van de spaarloonregeling kunnen bepalen?

De leden van de fractie van de ChristenUnie zijn nog niet overtuigd van de noodzaak van de redelijk forse lastenverlichting als het gaat om een nieuwe fiscale faciliteit met betrekking tot een flexibele beloningsregeling. Zij vragen om een nadere toelichting op de verwachting van het kabinet dat deze flexibele beloningsregeling tot een werkelijke verantwoordelijke loon(kosten)ontwikkeling lijkt. Daarbij vragen zij of de loonkostenontwikkeling het enige argument is voor deze lastenverlichtende maatregel.
De leden van de fractie van de ChristenUnie vragen zich af waarom een minimale looptijd van 5 jaar is ingesteld voor de flexibele beloningsregeling. Zij vragen het kabinet om een reactie op de kritiek van de Orde van Belastingadviseurs (11 oktober 2001, p. 6) aangaande de minimale looptijd.
Wat betreft het budgettaire effect van deze fiscale faciliteit vragen de leden van de fractie van de ChristenUnie hoe het bedrag op blz. 13 van de memorie van toelichting (€ 68 mln.) zich verhoudt tot het bedrag in de tabel op blz. 17 (€ 45 mln.).

2.4.2 Verruiming afdrachtvermindering onderwijs t.b.v. mensen zonder startkwalificatie

De faciliteiten voor stimulering herintreders waren reeds aangekondigd in het Actieplan herintredende vrouwen. Dat gold ook voor de extra afdrachtvermindering onderwijs. Om- en bijscholing, in combinatie met

de zorg voor kinderen, is blijkens het aangehaalde FNV-onderzoek hét middel om succesvol te kunnen herintreden.
In feite gaat het hier om een extra aftrek voor de werkgever. Directe kosten voor scholing waren al aftrekbaar via de scholingsaftrek. Daaraan wordt nu een extra aftrek toegevoegd per herintreder voor scholing en begeleiding.
Deze maatregel is dus bedoeld voor herintreders die al in dienst zijn genomen. Het is de bedoeling dat deze financiële prikkel de werkgever ertoe aanzet te investeren in zojuist aangenomen herintreder. Kan nader worden onderbouwd dat werkgevers nu niet investeren wegens de kosten die ermee zijn gemoeid of spelen andere factoren een rol, zo vragen de leden van de PvdA-fractie. Ligt hier een relatie met de bevinding van het genoemde FNV-onderzoek dat van de groep geslaagde herintreders slechts 35% een vaste aanstelling heeft gekregen? Waarom wordt de faciliteit aan de werkgever geboden en niet aan de werknemer, bijvoorbeeld in de vorm van een startkapitaal? Op welke wijze zou een dergelijk persoonlijk budget voor de herintreder fiscaal kunnen worden vormgegeven? Kan worden voorzien in experimenten met dergelijke persoonlijke budgetten? Hoeveel herintredende vrouwen kunnen met het beschikbaar gestelde budget van 29 miljoen euro worden bereikt? Hoe wordt vastgesteld dat iemand geen startkwalificatie heeft? Wanneer zal deze maatregel worden geëvalueerd?

De leden van de D66-fractie vernemen graag van het kabinet in welke mate er samenloop met de diverse regelingen voor afdrachtvermindering voor werkgevers kan en zal zijn.

Ten aanzien van de afdrachtvermindering onderwijs t.b.v. mensen zonder startkwalificatie vragen de leden van de fractie van de ChristenUnie hoe de zekerheid kan worden verkregen dat de werkgever ook daadwerkelijk inspanningen levert om de startkwalificatie van betrokkenen te verbeteren. Hoeveel jaar kan een werkgever voor één persoon zonder startkwalificatie van deze regeling gebruik maken?

2.5 Gehandicapten en chronisch zieken

In de motie Melkert (27 400, nr. 11), ingediend bij de Algemene Beschouwingen in het najaar van 2000, werd gevraagd om het omzetten van het huidige chronisch ziekenforfait in heffingskorting. De regering voert deze motie niet uit, aldus de leden van de PvdA-fractie. Wel stelt zij voor die buitengewone uitgaven die boven de drempel uitkomen en dus aftrekbaar zijn, voor de inkomensgroepen tot 28 847 euro te vermenigvuldigen met een factor 1,5 in het tweede jaar dat men boven de drempel komt en een factor 2 in het derde jaar. Het chronisch ziekenforfait blijft in de voorstellen ongewijzigd. Kan een cijfermatige onderbouwing van inkomens en de belastingcompensatie van chronisch zieken in de verschillende belastingcategorieën worden gegeven?
Met de vermenigvuldigingsfactor wordt bewerkstelligd dat de waarde van de aftrekpost voor de lage en midden inkomens wordt opgetrokken. Hoewel daarmee één voordeel van de gevraagde heffingskorting materieel wordt bereikt, zijn deze leden niet positief over het voorstel van de regering.
Belangrijkste nadeel is dat de reikwijdte van het voorstel niet is beperkt tot de gehandicapten en chronisch zieken, omdat de regeling voor buitengewone uitgaven niet alleen ziet op ziektekosten voor gehandicapten en chronisch zieken, maar ook op ziektekosten in het algemeen en op andere uitgaven zoals voor begrafenis of bevalling.
Verder is de hoogte van de premiëring willekeurig door het in aanmerking nemen van de toevallige meerkosten boven de drempel. Deze premie komt ook ten goede aan de groep belastingplichtigen voor wie de

standaardaftrekposten, bijvoorbeeld de premie ziektekostenverzekering al hoger zijn dan de drempel. Deze belastingplichtigen komen dus voor het chronisch ziekenforfait in aanmerking terwijl ze niet chronisch ziek zijn. Uit het rapport van de werkgroep Inkomenspositie Gehandicapten en Chronisch Zieken (IGCZ) is af te leiden dat deze groep substantieel is.
Waarom betrekt de regering die constatering niet bij haar voorstel? De leden van de PvdA leggen het voorstel aan de regering voor om de vermenigvuldigingsfactor alleen van toepassing te verklaren op die bijzondere ziektekosten die samenhangen met chronische ziekte of gehandicapt zijn. Daarnaast stellen deze leden voor de vermenigvuldigingsfactor niet oplopend maar direct vanaf het eerste jaar van toepassing te laten zijn.
Met dit voorstel zou de doelgroep beter bereikt worden? Graag een uitgebreide reactie op dit voorstel.

Naast de discussie over de vermenigvuldigingsfactoren zijn deze leden van mening dat voornoemde motie Melkert moet worden uitgevoerd en dat het chronisch ziekenforfait een heffingskorting moet worden. Dit forfait kan worden uitgekeerd aan de hand van een bestaande «indicatie». Bijvoorbeeld het in aanmerking komen voor vergoedingen uit de Wet vergoedingen gehandicapten voor kosten die evident samenhangen met chronische ziekte of handicap zou als indicatie kunnen dien voor het in aanmerking komen voor het chronisch ziekenforfait. Graag een uitgebreide reactie van de zijde van de regering. Tevens zijn deze leden van mening dat gegeven de problematiek van de betrokken doelgroep het van groot belang is dat deze heffingskorting ook tot waarde wordt gebracht indien betrokkene onvoldoende belasting betaalt.

De leden van de PvdA fractie zijn eveneens weinig gelukkig met het aanmerken van ziektekosten van inwonende invalide kinderen van 27 jaar en ouder als buitengewone uitgaven. Wanneer is er sprake van uitgaven waarvan «in redelijkheid» niet worden gevergd dat het kind deze voor zijn rekening neemt? Deze leden hebben sterke bedenkingen bij dit voorstel en zouden er de voorkeur aan geven het hiermee gemoeide budget in te zetten voor een verhoging van de heffingskorting voor chronisch zieken en gehandicapten. Om welke verhoging zou het gaan ten opzichte van de waarde van het huidige forfait?

Tot slot de codificatie van jurisprudentie en uitvoeringsbesluiten voor buitengewone uitgaven. Kan de uitwerking van het uitvoeringsbesluit vóór de behandeling van het Belastingplan in de Kamer worden toegezonden?

Bij de behandeling van de herziening Belastingstelsel 2001 is door de staatssecretaris toegezegd ten aanzien van het co-ouderschap te onderzoeken of de aan kinderen gerelateerde kortingen zoals de alleenstaande ouderkorting, aan beide ouders voor de helft kan worden uitbetaald. Is deze wijze van uitbetaling per 1 januari 2002 te verwezenlijken? Zo nee, wat is daar de reden voor?

De leden van de fractie van de VVD vragen of de staatssecretaris een korte beschouwing kan geven waarom noodzakelijke woningaanpassing van gehandicapten niet fiscaal aftrekbaar is? Is het waar dat de staatssecretaris bij de behandeling van de belastingherziening in de Eerste Kamer heeft toegezegd dat hij nader zou kijken naar de problematiek van kinderen met zorgafhankelijke ouders? Zo ja, wat is hier uitgekomen?
Kan de staatssecretaris tevens een korte beschouwing geven wat de voor en/of nadelen zijn van het omzetten van het chronisch ziekenforfait in een heffingskorting?

Met betrekking tot de vermenigvuldigingsfactoren vragen de leden van de VVD-fractie een reactie te geven of het waar is dat de maatregelen die worden voorgesteld maar bij een klein percentage van gehandicapten en chronisch zieken werken.

Kan de regering een reactie geven op de brief van de CG-raad d.d. 16 oktober 2001 aan de vaste kamercommissie voor Financiën?

De leden van de CDA-fractie hebben met instemming kennis genomen van de fiscale voorstellen ten behoeve van gehandicapten en chronisch zieken. Met de invoering van de nieuwe inkomstenbelasting was deze inkomensgroep fors achtergebleven bij de andere groepen. Niet alleen werd deze groep – die relatief veel kosten en dus veel aftrekposten heeft – geraakt door de grondslagverbreding (snoeien in aftrekposten), ook deelden deze mensen minder in de inkomensvooruitgang omdat deze groep vaak geen betaald werk kan doen er daardoor in de filosofie van dit kabinet geen financiële prikkel «verdient».
Wel vragen de leden van de CDA-fractie zich af of voorliggende voorstellen wel voldoende soelaas bieden. De Gehandicaptenraad vreest dat de voorgestelde vermenigvuldigingsfactor nauwelijks ten goede zal komen aan chronisch zieken en mensen met een handicap, omdat men pas voor vermenigvuldiging van de aftrekbare buitengewone uitgaven in aanmerking als men één jaar of langer de drempel haalt. Degenen die thans de drempel niet halen zullen in de toekomst de drempel ook niet halen en dus nooit profiteren van de vermenigvuldigingsfactoren. Tenminste 93% van het budget dat voor deze maatregel is uitgetrokken, zal niet terechtkomen bij de chronisch zieken en gehandicapten, maar neerslaan in de compensatie van premies ziektekosten, en van kosten i.v.m. bevalling, adoptie, kosten dieet, etc. en in ouderdoms- en arbeidsongeschiktheidsforfaits. Genoemde leden vrezen dat voorgestelde maatregel te ongericht is. Graag een reactie.
Is het waar – zo vragen de leden van de CDA-fractie zich voorts af – dat er een toezegging van de staatssecretaris van Financiën aan de Eerste Kamer ligt dat ook de afschaffing van aftrek van onderhoudskosten van kinderen voor zorgafhankelijke ouders heroverwogen zou worden? Ook op dit punt graag een reactie.

De leden van de D66-fractie willen graag van het kabinet weten of en in welke mate er overleg is gevoerd met de Chronisch Zieken en Gehandicaptenraad Nederland (CG-Raad). Kan het kabinet ingaan op de stelling van de CG-Raad in haar standpunt inzake het eindrapport IGCZ dat grote delen van het budget voor het chronisch ziekenforfait worden gebruikt door anderen dan de doelgroep chronisch zieken en gehandicapten en dat daardoor ondoelmatig met de beperkte middelen wordt omgegaan?

De leden van de D66-fractie verzoeken het kabinet toe te lichten waarom het de kosten die kinderen dragen voor zorgafhankelijke ouders niet in onderhavig voorstel heeft meegenomen.

Kan het kabinet ingaan op de stelling van de CG-raad dat het geven van richtlijnen beter is dan het codificeren van jurisprudentie van de Hoge Raad die in de ogen van de CG-Raad wel erg minimalistisch is, zo vragen de leden van de D66-fractie.

De leden van de fractie van GroenLinks steunen op zich de voorstellen om de financiële positie voor gehandicapten en chronisch zieken te versterken. Wel moet gezegd, dat het nogal laat is en de voorstellen hebben een te beperkt effect. Ook is de vraag of de gekozen vorm (vermenigvuldigingsfactor) daarvoor de meest aangewezen weg is. Met name gehandicapten en chronisch zieken die terugkerende kosten hebben, maar

de drempel (net) niet halen vallen buiten deze regeling. Zou voor hen, die kunnen aantonen (indexatie) gehandicapt of chronisch ziek te zijn en terugkerende kosten te hebben, een verlaagde drempel kunnen gelden? Wat is de mening van de regering hierover?
Willen de bewindslieden reageren op alle knelpunten, die de Chronisch Zieken en Gehandicaptenraad Nederland signaleert in haar recente rapport Eindrapport IGCZ, vragen ook de leden van de fractie van GroenLinks.

De leden van de fractie van de SP denken niet dat de voorgestelde fiscale maatregelen voor chronisch zieken en gehandicapten voldoende effectief zijn om de doelgroep te helpen. Wat vindt het kabinet van de kritiek van de CG-raad dat de voorstellen «zeer ongericht en inadequaat» zijn. Ook willen wij graag weten wat zij vindt van hun alternatieve voorstellen om de aftrek te beperken tot specifieke ziektekosten waardoor meer steun gegeven kan worden aan hen die het meest in aanmerking komen. Hoe staat het tenslotte met de toegezegde verdere verruiming van de regeling voor de aftrek van dieetkosten?

De leden van de fractie van de ChristenUnie stemmen in met de herinvoering van vermenigvuldigingsfactoren, maar hebben alsnog hun twijfels over het effect en de adequaatheid van de maatregel. Deze leden vragen waarop het bedrag van € 36 miljoen voor herinvoering van de vermenigvuldigingsfactoren is gebaseerd.

De leden van de SGP-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van dit onderdeel van het Belastingplan 2002. Deze leden constateren dat een belangrijk deel van voorliggend wetsvoorstel de inkomenspositie van gehandicapten en chronisch zieken betreft. Zij vragen of hiermee tevens aan de toezegging van de ambtsvoorganger van deze staatssecretaris tijdens de Kamerbehandeling van het Belastingplan 2001 is voldaan. Destijds is de regering immers door de CG-Raad een pakket van voorstellen ter verbetering van de inkomens van gehandicapten en chronisch zieken aangeboden. De aan het woord zijnde leden constateren dat deze en andere belangenorganisatie van deze doelgroep zich echter niet in de uitwerking herkennen zoals die in voorliggend wetsvoorstel gestalte heeft gekregen. Deze leden verwijzen in dit verband naar de reactie van de CG-Raad en de Federatie van Oudervereniging, zoals de regering die bij brief d.d. 27 september 2001 heeft ontvangen (kenmerk: cb01-1149/hw/mj). Zij vragen de regering puntsgewijs op deze brief in te gaan.

De leden van de SGP-fractie constateren met dankbaarheid dat in voorliggend wetsvoorstel de aftrekmogelijkheid voor inwonende hulpbehoevende chronisch zieke en gehandicapte kinderen van 27 jaar of ouder is opgenomen. Deze leden memoreren hun pleidooi daartoe tijdens de Kamerbehandeling van het Belastingplan 2001. Zij vragen de regering nader in te gaan op het verband tussen de doelgroepafbakening en de indicatiestelling. Hebben zij het goed begrepen dat indicatiestelling via een RIO in alle gevallen een noodzakelijke voorwaarde is om voor deze aftrekmogelijkheid in aanmerking te kunnen komen?

Diversen
Hoewel deze problematiek niet zozeer rechtstreeks met de onderwerpen van voorliggend wetsvoorstel verband houdt, vragen de leden van de SGP-fractie een reactie van de regering op de volgende casus. Het geval betreft een weduwe, 59 jaar oud, welke geen inkomsten heeft, en een uitkering op principiële gronden (gemoedsbezwaarde) niet heeft aangevraagd. In de achterliggende 15 jaar heeft zij een gezamenlijke huishouding gevoerd met een dochter. Eerst met een oudere, en sinds twee jaar met een jongere dochter die momenteel 24 jaar is. Door het voeren van

deze gezamenlijke huishouding werd de dochter gezien als kostwinner, en kreeg daardoor de belastingvrije voet van moeder. Onder het regiem van het belastingstelsel 2001 stuitten moeder en dochter bij het invullen van het formulier voor de voorlopige teruggaaf op de eis dat beiden 27 jaar of ouder moeten zijn, om in aanmerking te kunnen komen voor de voorlopige teruggaaf. Deze eis betekent voor deze huishouding voor een periode van 3 jaar een inkomensdaling van jaarlijks f 3321,–. Deze leden vinden deze casus een voorbeeld van een onbedoelde uitwerking van de regelgeving op dit punt. Is de regering bereid voor dit soort onbedoelde effecten naar een oplossing te zoeken?

3. Europeesrechtelijke aspecten

De leden van de D66-fractie vernemen graag van het kabinet waarom het niet bij voorbaat toezegt terugwerkende kracht te verlenen aan regelingen als het onder de milieuinvesteringsaftrek brengen van milieuadviezen, de groencertificaten en de filminvesteringsaftrek. Waar is het wel of niet verlenen van terugwerkende kracht, naast goedkeuring van de Europese Commissie, van afhankelijk? Heeft de Europese Commissie ook zeggenschap over de datum van inwerkingtreding?

Toelichting op de artikelen

Artikel I, onderdeel Q (artikel 8.21 Wet IB 2001)

In onderdeel e wordt gesteld dat iemand die recht heeft op een toetredingsaftrek in de daaraan voorafgaande periode tenminste 18 maanden uitkeringsgerechtigde moet zijn geweest. Brengt dit niet met zich mee dat uitkeringsgerechtigden geen moeite voor zullen doen om uit te stromen of door te stromen gedurende die periode van 18 maanden daar zij anders de f 6000 toetredingskorting zullen mislopen, vragen de leden van de CDA-fractie. Anders gezegd: werkt de toetredingskorting niet verlengend op de uitkeringssituatie?

De leden van de fractie van de ChristenUnie delen de kritiek van de Orde van Belastingadviseurs als het gaat om de toetredingskorting voor resultaatgenieters. Resultaatgenieters hebben namelijk geen recht op de zelfstandigenaftrek. Fiscaal worden ondernemers al vaker gunstiger behandeld dan resultaatgenieters, en ook bij het onderhavige wetsvoorstel lijkt dat weer het geval te zijn. Deze leden vragen op welke manier resultaatgenieters zich kunnen kwalificeren voor de toetredingskorting.

Artikel II, onderdeel G (artikel 32 Wet op de loonbelasting 1964)

De leden van de CDA-fractie hebben er grote moeite mee dat de flexibele beloning betrekking moet hebben op in Nederland gemaakte winsten. Stel, een onderneming gevestigd in Nederland voert haar activiteiten als één geheel uit in de Benelux alwaar zij back-service ondernemingen heeft. Hoe is dan de toerekening van de winst op het Nederlandse onderdeel van die onderneming objectief moeilijk te maken?
Een andere moeilijkheid is de toerekening van de gemeenschappelijke kosten aan onderdelen van de bedrijven in verschillende landen (kosten research en developmentkosten, kosten Raad van Bestuur etc.)

De voorzitter van de commissie,
Van Gijzel

De griffier van de commissie,
Berck